॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥काण्डम् ६॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

अतीकाशान्करोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं पश्चभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि श्राच॥1॥

प्राचीनंव श्यं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीन्देवा देख्यिणा पितरंः प्रतीचीम्मनुष्यां उदीची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्यं करोति देवलोकमेव तद्यजंमान उपावर्तते परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मनुष्यलोका-त्रास्माल्लोका श्र्म्वेतव्यमिवेत्यां हुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लों के ऽस्वित् न विति दिख्य्वतीका शान्करोति [1]

उभयों र्लोकयोरिभिजित्ये केशश्मश्रु वंपते न्खानि नि कृंन्तते मृता वा एषा त्वर्गमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मुपैत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकय्यँन्तोऽपस् दींख्यात्पसी प्रावेशयत्रपस् स्नांति साख्यादेव दींख्यात्पसी अवं रुन्द्वे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति [2]

तीर्थमेव संमानानाम् भवत्यपो उश्जात्यन्तरत एव मेध्यो भवित वासंसा दीख्ययित सौम्यं वै ख्योमंन्देवतंया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीख्यंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवंम्मे पाहीत्यांह स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वाँयोर्वात्पानं म्यितृणा त्रीविरोषं धीनाम्प्रघातः [3]

आदित्यानाम् प्राचीनतानो विश्वेषान्देवानामोतुर्नख्यंत्राणामती पृतथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीख्ययति बहिःप्राणो वै मंनुष्यस्तस्याशंनम्प्राणो ऽश्जार्ष सप्राण एव दीख्यत् आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्पंकम्मनुष्यांणान्तद्वे [4]

पुतथ्संविदेवृत्यं यन्नवंनीतृय्यंन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा पुषौऽस्माल्लोकादगंतो देवलोकय्यौ दीख्यितौऽन्तरेव नवंनीतृन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्केऽनु व्यावृत्त्या इन्द्रो वृत्रमंहुन्तस्यं कुनीनिका परापतृत्तदाञ्जनमभवद्य चर्ख्यं रेव भातृं व्यस्य वृङ्के दिख्यं णुम्पूर्वमाङ्कै [5]

स्वयः हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हि मंनुष्यां आञ्चते सत्तृत्याङ्केऽपंतृत्या हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतृत्याञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याध्सतूत्याङ्के मित्रत्वायं [6]

इन्द्रों वृत्रमंहन्थ्सोऽ३ं पोऽ३ं भ्यंम्रियत तासाय्यँन्मेध्यं

यहीं यह सदेवमासी त्रवपोद कामत्ते दुर्भा अभवन् यह भी प्रश्नी तैः प्वयंति या एव मेध्यां यि श्रियाः सदेवा आप्स्ताभिरेवेनं म्पवयित् द्वाभ्याम् पवयत्यहोरात्राभ्यां मेवेनं म्पवयित् विभिः पंवयित् त्रयं इमे लोका एभिरेवेनं लोकेः पंवयित प्रश्नीः [7] पवयित पश्चां ख्वरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञो यज्ञायेवेनं म्पवयित

प्वयित पश्चांख्यरा पिक्कः पाक्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयित षिक्काः पवयित षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयित सप्तिभिः पवयित सप्त छन्दार्शस् छन्दोभिरेवैनंम्पवयित न्वभिः पवयित नव व पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पव-यत्येकंविश्शत्या पवयित दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंविश्शो यावांनेव पुरुष्स्तमपंरिवर्गम् [8]
प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै
चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह
वाचैवैनंम्पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह सिवतृप्रंसूत
पृवैनंम्पवयति तस्यं ते पिवत्रपते पिवत्रंण यस्मै कम्पुने
तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्ते॥ [9]

अग्नये ता वृंधात्वृचा सख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥2॥

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवेनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णंयत्यदींख्यित् एक्याहुत्येत्यांहुः स्रुवेण चतंस्रो जुहोति दीख्यित्त्वायं स्रुचा पंश्रमीम्पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्रयें [10]

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रयुङ्के यज्ञेयेतिं मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छेति सर्रस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सर्रस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युंङ्क आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांह् या वै वर्ष्यास्ताः [11]

आपों देवीर्बृह्तीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या आपोऽशांन्ता इमल्लाँकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवेनां लोकायं शमयति तस्मांच्छान्ता इमल्लाँकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तिरंख्यमित्यांहान्तिरंख्ये हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं हिवषां वृधातु [12]

इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्में यज्ञमवं रुन्द्धे यद्भ्याद्विंधेरितिं यज्ञस्थाणुमृंच्छेद्ध्धात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापंतिर्यज्ञमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांङ्येश्च प्र यजुरक्षीनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्ददगुदयंच्छ्तदौद्भहणस्यौद्भहण्त्वमृचा [13]

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्मी जुहोति यज्ञस्योद्यंत्ये द्वादंश वाथ्सबन्धान्युदंयच्छ्नित्यांहुस्तस्म दीख्ययन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागंनुष्टुग्यदेतय्चां दीख्ययंति वाचैवैन् सर्वया दीख्ययति विश्वं देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम् [14]

इत्यांह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इंष्ध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं द्युम्नं वृंणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा पुषर्क्सवदेवत्यां यदेतय्चां दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदींख्ययति सप्ताख्वंरम्प्रथमम्पदमृष्टाख्वंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यद्ष्टाख्वंरा तेनं [15]

गायत्री यदेकांदशाख्वरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाख्वरा तेन् जगंती सा वा एषक्सर्वाणि छन्दा रेसि यदेतय्ची दीख्वयंति सर्वेभिरेवेनं छन्दोभिदीख्वयति स्प्ताख्वरम्प्रथमम्पद स्प्तपंदा शक्वरी पृशवः शक्वरी पृश्नुनेवावं रुन्द्व एकंस्मादख्वरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असंजत प्रजाना सृष्टी॥ [16]

रुन्य एष तस्माँच्छर्मयी यूपुस्तृतीयम्मिथुन्त्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचंत्वारि १ शच॥ ३॥

ऋक्सामे वै देवेभ्यों युज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों

रूपं कृत्वाप्त्रम्यांतिष्ठतान्तें उमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयों महिमानं मपिन्धायं देवानुपावं तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुकं कृष्णाजिनस्यैष साम्रो यत्कृष्णमृकसामयोः शिल्पे स्थ इत्यांहक्सीमे एवावं रुन्ध एषः [17]

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवेनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्छे कृष्णाजिनेनं दीख्ययति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम्ब्रह्मणैवैनं दीख्ययतीमान्धिय् शिख्यंमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवेतद्वर्भो वा एष यद्दींख्यित उल्बं वासः प्रोण्ते तस्मात् [18] गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य क्रयादपोंण्वीत

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौंण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानाम् परापातुंकाः स्युः कीते सोमेऽपौणुंते जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोणुंते ताहगेव तदिङ्गिरसः सुवर्गं लोकय्यँन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यदत्यशिष्यत् ते शरा अभव्त्रूर्ग्वे शरा यच्छंर्मयी [19]

मेखंला भवृत्यूर्जमेवावं रुन्द्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत

वै पुरुषस्य नाभ्ये मेध्यंमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति मेध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावंतियतीन्द्रों वृत्राय वज्रम्प्राहंर्थ्स त्रेधा व्यंभव्थस्प्र्यस्तृतीयः रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् [20] येंऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अंभवन्तच्छराणाः शर्त्ववंज्रो वे शराः ख्युत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रंणैव साख्यात्ख्युधम्भ्रातृंव्यम्मध्यत हते त्रिवृद्धंवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतंमेव प्राणम्मध्यता यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाव्यांवृत्त्ये मेखंलया

एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्धं

यजंमानन्दीख्ययित योश्रेण पत्नीम्मिथुन्त्वायं [21]
यज्ञो दिख्यंणाम्भ्यंध्यायत्ता र समंभवत्तदिन्द्रोऽचायथ्सोऽमन्
यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति ताम्प्राविशतस्या
इन्द्रं एवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपंरो जिन्ष्यते
स इदम्भंविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य योनिमाच्छिन्थ्सा
सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशायै जन्मं [22]

ता हस्ते न्यंवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रंस्य योनिरित् मा मां हि सीरितिं

कृष्णविषाणाम्प्र यंच्छति सयोनिमेव यज्ञं केरोति सयोनिन्दिष्विणाः सयोनिमिन्द्रः सयोनित्वायं कृष्ये त्वां सुसस्याया इत्याह् तस्मादकृष्टप्च्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्याह् तस्मादोषंधयः फर्लं गृह्णन्ति यद्धस्तेन [23]

कृष्ड्येतं पामन्म्भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नग्रम्भावुंकाः कृष्णविषाणयां कण्ड्यतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दिख्वंणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दिख्वंणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानाम्परापातुंका स्यान्नीतासु दिख्वंणासु चात्वांले कृष्णविषाणाम्प्रास्यंति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांल्य्योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्यं सयोनित्वायं॥ [24]

भुञ्जतेऽयञ्छिन्द्यादुन्धेऽग्निरांह देव इयंदेवतांभ्य आ त्रयंस्नि×शच॥४॥

वाग्वे देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश् वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणंवे या वीणांयाययँद्दींख्यितदण्डम्प्रयच्छंति वाचंमेवावं रुन्दु औदुंम्बरो भवत्यूर्गा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुंञ्जते [25]

ऋीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मनसेत्याह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिख्यादित्यांहान्तरिख्ये हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् [26]

वाव यः पर्वते स यज्ञस्तमेव साख्यादा रंभते मुष्टी कंरोति वार्चं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीं ख्विष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपा श्वांह देवेभ्यं एवेन्म्प्राह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवेनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नख्वंत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यतपुरा नख्वंत्रेभ्यो वाचं विसृंजेद्यतपुरा नख्वंत्रेभ्यो वाचं विसृंजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात् [27]

उदितेषु नख्यंत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृंजिति यज्ञवंतो वै दींख्यितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति यदिं विसृजेद्वैष्ण्वीमृच्मन्ं ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञ ४ सं तंनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्यांह युज्ञमेव तन्म्रंदयति सुपारा नो असद्वश् इत्यांह व्युंष्टिमेवावं रुन्द्धे [28]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीख्यितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं ह्विर्वे दींख्यितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यज्ञ जुंहुयाद्यज्ञपुरुर्न्तिरयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्स्तेष्वेव प्रोख्यं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुंतः स्वपन्तं वै दींख्यितः रख्याः सि जिघाः सन्त्यग्निः [29]

खलु वै रंख्योहाग्ने त्वर सु जांगृहि वयर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रख्यंसामपंहत्या अव्रत्यमिव वा एष कंरोति यो दींख्यितः स्विपंति त्वमंग्ने व्रत्पा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालंम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः [30]

ह्यंष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्ते ऽप् वै दीं ख्यिताथ्सुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः ज्ञामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रत्नित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव पृशून्भि दीख्यंत तावंन्तोऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत् [31]

सोमा भूयों भरेत्याहापंरिमितानेव पृशूनवं रुन्द्धे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रतिं गृह्णाति वायवें त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दिख्यंणा गमयेदा देवतांभ्यो वृक्ष्येत् यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दिख्यंणा गमयित न देवतांभ्य आ [32]

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञिय् सदेवं तद्वो मार्व क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुंम्पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह् सेतुंमेव कृत्वात्येति॥ [33]

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यनूयाजवृद्यजंमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥५॥

देवा वै देवयजंनमध्यवसाय दिशो न प्राजांनन्तेऽ इं न्योंन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम त्वयेति तेऽदित्या इं समंध्रियन्त त्वया प्र जांनामेति साब्रंबीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयों यज्ञानांमादित्य उंदयनीयः पश्चं देवतां यजित पश्च दिशों दिशाम्प्रज्ञांत्यै [34]

अथो पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्रे पथ्यारं स्वस्तिमयज्नप्राचीमेव तया दिश्म्प्राजानन्नृग्निनां दिख्णा सोमेन प्रतीचीरं सिवृत्रोदीचीमदित्योध्वाम्पथ्यारं स्वस्ति यंजित प्राचीमेव तया दिश्म्प्र जानाति पथ्यारं स्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चख्यंषी वा एते यज्ञस्य यद्ग्रीषोमौ ताभ्यांमेवानं पश्यित [35]

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारं यजित सिवृतृप्रंसूत एवानं पश्यित सिवृतारंमिष्ट्वादितिं यजितीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिष्ठायानं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांकृतीमृचमन्वांह मुरुतो वे देवानाविंशों देवविशं खलु वे कल्पंमानम्मनुष्यिविश-मनं कल्पते यन्मांकृतीमृचंमन्वाहं विशां क्रृह्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवंत् [36] अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वे प्रयाजा अमी अनूयाजाः

सैव सा यज्ञस्य संतंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानेन्तिरयादात्मानेमन्तिरयाद्यदंनूयाजानेन् खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न ऋियते तदनुं यज्ञः परां भवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोऽनुं [37]

परां भवति प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवंदन् नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य संतंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति॥ [38]

निष्क्रीणीप्व दिख्यणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धुर्वेभ्यों बहुतंयाः पिङ्गाख्य्या दशं च॥६॥

कद्रश्च वै सुंपूर्णी चौत्मरूपयोरस्पर्धता स् सा कद्रः सुंपूर्णीमं जयत्सा ब्रंवीत्तृतीयं स्यामितो दिवि सोमस्तमा हेर् तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुंपूर्णी छन्दा स्सि सौपर्णेयाः साब्रंवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्विंभृतस्तृतीयं स्यामितो दिवि सोमस्तमा हेर् तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व [39]

इति मा क्द्रूरंबोच्दिति जगृत्युदंपत्चतुंर्दशाख्यरा स्ती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अख्यरे अमीयेता सा पश्मिश्च दीख्यया चार्गच्छत्तस्माञ्जर्गती छन्दंसाम्पश्च्यंतमा तस्मौत्पशुमन्तं दीख्योपं नमित त्रिष्टुगुदंपत्त्रयोदशाख्यरा स्ती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अख्यरं अमीयेता साप्रौप्य सिक्षंणाभिश्च [40]

तपंसा चार्गच्छत्तस्मांत्रिष्टुभो लोके माध्यंदिने सर्वने दिख्यंणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गाय्त्र्युदंपत्चतुंरख्यरा सत्यंजया ज्योतिषा तमंस्या अजाभ्यंरुन्द्ध तद्जायां अज्ञत्वर सा सोमं चाहंरच्वारि चाख्यरांणि साष्टाख्यंरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति [41]

कस्माँध्यत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसाः स्ती यंज्ञमुखम्परीयायेति यदेवादः सोममाहंरत्तस्माँद्यज्ञमुखम्पर्येत् तस्मात्तेज्ञस्विनीतमा पद्मां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनेक्य्यँन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मात्तृतीयसवन ऋंजी्षम्भि षुण्वन्ति धीतिमेव हि मन्यंन्ते [42]

आशिर्मवं नयति सशुऋत्वायाथो सम्भंरत्येवैन्तः सोमंमाह्रियमाणं गन्धवीं विश्वावंसुः पर्यमुण्णात्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मौतिस्रो रात्रीः कीतः सोमो वसित् ते देवा अंब्रुव्य्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच् इ स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीणन्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः [43]

अप्त्रम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवन्नपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायन्देवाः सा देवान्गायंत उपावर्तत् तस्माद्रायन्तः । स्त्रियः कामयन्ते कामुंका एन् । स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिप जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहृत्याः [44]

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूंट्याऽकंण्याऽ कांण्याऽश्लोंण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयेवेनं क्रीणाति यच्बेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यजंमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रंघी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाख्या क्रीणात्येतद्वे सोमंस्य रूपः स्वयेवेनं देवतंया क्रीणाति॥ [45]

सतंनुविंष्णंव इत्याह सुमारोहित ध्यायंति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति कूरो वेदं॥७॥

तिष्ठरंण्यमभवृत्तस्मांद्ज्यो हिरंण्यम्पुनित ब्रह्मवादिनों वदित्ति कस्मांध्सत्यादेनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽ-स्थन्वतींर्जायन्त इति यिष्ठरंण्यं घृतेंऽवधायं जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्धृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याह सर्तेजसमेवैन स्तन्म् [46]

करोत्यथो सम्भंरत्येवैनय्यँदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानाम् पराष्ट्रस्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्यें निष्टक्यंम्बध्नाति प्रजानाम् प्रजनंनाय वाग्वा एषा यथ्सोम् ऋयंणी जूरसीत्यां ह् यद्धि मनसा जवंते तद्घाचा वदंति धृता मनसेत्यां हु मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यां ह [47]

यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते स्त्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृतृप्रंसूतामेव वाच्मवं रुन्धे काण्डेंकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञ रख्यारंसि जिघारसन्त्येष खलु वा अरंख्योहतः पन्था योंऽग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चख्युरारुंहम्ग्नेर्ख्याः क्नीनिकामित्यांह् य पुवारंख्योहतः पन्थास्त समारोहित [48]

वाग्वा पृषा यथ्सोम्ऋयंणी चिदंसि म्नासीत्यांह् शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यांह् यद्धि मनंसा चेतयंते तद्घाचा वदंति म्नासीत्यांह् यद्धि मनंसाभिगच्छंति तत्करोति धीर्सीत्यांह् यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्घाचा [49]

वदंति दिख्यंणासीत्यांह दिख्यंणा ह्यंषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवेनां करोति ख्यत्रियासीत्यांह ख्यत्रिया ह्यंषादितिरस्युभ्यतंःशीर्ष्णीत्यांह यदेवादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उदय्नीयस्तस्मादेवमांह यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्यंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजंमानः स्यात् [50]

यत्केणगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्रात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनाम्पदि बंध्राति पूषाध्वनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकस्समंष्ट्या इन्द्रायाध्यंख्यायेत्याहेन्द्रंमेवास्या अध्यंख्यं करोति [51]

अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै कूरः [52]

देवानान्तमेवास्यै प्रस्तां हथात्यावृत्त्ये क्रूरमिव वा प्रतत्कंरोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्रथेत्यां ह शान्त्यैं वाचा वा एष वि कींणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्मंवति य एवं वेदं॥ [53]

मृहिमानु स्वाहापंहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विH श्यातिश्च॥८॥

षद्वान्यनु नि ऋांमिति षड्हं वाङ्गातिं वदत्युत संवथ्सरस्यायने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्दे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वंरी पृशवः शक्वंरी पृशूनेवावं रुन्द्धे सप्त ग्राम्याः पृशवंः स्प्तारुण्याः सप्त छन्दा रस्युभयस्यावं रुद्धे वस्व्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् [54]

व्याचंष्टे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्में पृश्नवं रुन्द्धे रुद्रो वसुंभिरा चिंकेत्वित्याहावृत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंधिर्मि देवयर्जन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयर्जन्मिडांयाः पृद इत्याहेडांये ह्येतत्पदं यथ्सोम्क्रयंण्ये घृतवंति स्वाहां [55]

इत्यांह् यदेवास्ये पदाद्धृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदंध्वर्यरंनुग्नावाहंतिं जुहुयादन्थींऽध्वर्यः स्याद्रख्वा १सि यज्ञ १ हंन्युरहिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धोंऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ १ रख्वा १सि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञ १ रख्वा १सि जिघा १सन्ति परितिखित १ रख्यः परितिखिता अरांतय इत्यांह् रख्वंसामपंहत्यै [56]

इदम्ह र रख्यंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यौऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वै सोमुक्तयंण्ये पदय्यांवत्त्मूत र सं वंपति पृश्नेवावं रुन्द्वेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानमेवाध्वर्यः [57] पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र येच्छति यर्जमान एव रियन्दंधाति तोते राय इति पित्निया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निधत्ते ताहगेव तत्त्वष्टींमती ते सपेयेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिंथुनानारं रूपकृद्रूपमेव पशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आधीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिल्रोंक पंशुमान्थ्र्याद्यतंह्वनीयेऽमुष्मिं करोति॥ [58]

इतंरम्पशुमान्थ्स्याँद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णी १ संवदेवृत्यंवै त्रयंस्त्रि १ शच॥ १॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीना राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रिस्तिमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्यौद्धसितं निष्विदति तादगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाख्यन्नापंत्रं विधावित तादगेव तत्ख्योधुंकोऽध्वर्यः स्यात्ख्योधुंको यजंमानः सोमंविक्रियन्थ्सोम शोध्येत्येव ब्रूयाद्यदीतंरम् [59]

यदीतंरमुभयेंनैव सोंमविऋयिणंमर्पयति तस्मांथ्सोमविऋयी ख्वोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोम्ऋयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध् इति पशूनां चर्मन्मिमीते पृशूनेवावं रुन्द्धे पृशवो हि तृतीय् सवंनय्यँङ्कामयेतापृशुः स्यादित्यृंख्यतस्तस्यं मिमीत्ख्यं वा अपश्व्यमंपृशुरेव भवित यं कामयेत पशुमान्थस्यौत् [60]

इति लोम्तस्तस्यं मिमीतृतद्वै पंशूनाः रूपः रूपेणेवास्में पृशूनवं रुन्द्वे पशुमानेव भंवत्यपामन्ते कीणाति सरंसमेवेनं कीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवेनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽन्साच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा [61]

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंन्य्यँत्र खलु वा एत शीर्ष्णा हरेन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरो जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिछन्दसूर्चा मिमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा स्मि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदतिंच्छन्दा यदितंच्छन्दसूर्चा मिमीते वर्ष्मेवैन समानानां करोत्येकंयैकयोध्सर्गम् [62]

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंम्मिमीते तस्मान्नानांवीय

अङ्गुलंयः सर्वांस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्योऽन्याभिं अनु सं चंरति यथ्सह सर्वांभिर्मिमीत सङ्क्षिष्टा अङ्गुलंयो जायेरन्नेकयेकयोथ्सर्गम्मिमीते तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पञ्च कृत्वो यज्ञंषा मिमीते पञ्चांख्यरा पङ्काः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्वे पञ्च कृत्वंस्तूष्णीम् [63]

दश सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे यद्यजुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्द्धे यत्तूष्णीम्भंविष्यद्यद्वै तावानेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यजंमानस्यैव स्यान्नापिं सदस्यांनाम्प्रजाभ्यस्त्वेत्युप् समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वाससोपं नह्यति सर्वदेवत्यं वै [64]

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समंध्यति पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं श्रन्थति व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तंम्प्राणा न जंहति॥ [65]

सर्शुक्रमेव रुन्ध इति येन हिरंण्येन स्वान चतुंश्चत्वारि शच।10।

यत्कलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्घ् ध

सोमं कुर्यादगोअर्धं यजमान्मगोअर्धमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नावं तिरेद्रवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूंयाद्रोअर्धमेव सोमं करोतिं गोअर्धं यजमानं गोअर्धमध्वर्युत्र गोर्महिमान्मवं तिरत्यजयां क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्कंभेव [66]

पुनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवेनं क्रीणात्यृष्भेणं क्रीणाति सेन्द्रमेवेनं क्रीणात्यन्डुहाँ क्रीणाति विहुर्वा अनुङ्वान् विहुर्नेव विहुर्व यज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वे वासः सर्वाभ्य पुवेनं देवताभ्यः क्रीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराङ्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्दे [67]

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वणं इत्यांह पृश्भ्यं एव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनां व्रस्काय गच्छंति श्रियम्प्र पृश्नां प्रोति य एवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन् हिरंण्येन सोममकीणन्तदंभीषहा पुनरादंदत् को हि तेर्जंसा विक्रेष्यत् इति येन् हिरंण्येन [68]

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं पुवात्मन्धंतेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तम् इत्यांह् ज्योतिरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्रियणंमपंयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्शूकास्ता समार् सूर्पाः स्युरिदम्ह स्पर्पाणां दन्दशूकांनां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार् सूर्पा भवन्ति तमंसा सोमविक्रियणं विध्यति स्वानं [69]

भ्राजेत्यांहैते वा अमुष्मिं ह्राँके सोमंमरख्यन्तेभ्योऽिष् सोममाहं रन् यदेतेभ्यः सोम् ऋयंणान्नानं दिशेदक्रीतोऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेऽमुष्मिं ह्राँके सोम रख्येयुर्यदेतेभ्यः सोम् ऋयंणाननु दिशतिं की तो उस्य सोमो भवत्येते उस्यामुष्मिं ह्राँवे सोम रख्यन्ति॥ [70]

अन्वारभ्योध्सर्वाभिरेव सूर्यं भूताना् होति यदाहुस्सप्तविरशतिश्च॥11॥

वारुणो वै कीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विश दिख्णिणमित्याह देवा वै यश् सोम्मकीणन्तमिन्द्रस्योरौ दिख्णिण आसादयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजेते तस्मादेवमाहोदायुंषा स्वायुषेत्याह देवतां एवान्वारभ्योत् [71]

तिष्ठत्युर्वन्तरिख्यमन्विहीत्यांहान्तरिख्यदेवत्यो ई ह्यंतर्हि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायुजुरेवैतिद्वे वा एनमेतदंर्धयित यद्वांरुण सन्तंम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सांदयति स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानंह्यति सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभिरेव [72] एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रख्यंसामपहत्यै वनेषु व्यन्तरिंख्यं ततानेत्यांह वनेषु हि व्यन्तरिंख्यं ततान वाज्मर्विथ्स्वत्यांह वाज् इ ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह पयो ह्यं घ्रियासं हथ्स ऋतुमित्यां ह हथ्स हि ऋतु बँरुंणो विख्यंग्निमित्यांह वरुंणो हि विख्यंग्निन्दिवि सूर्यम् [73] इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजंते तस्मांदेवमाहोदु त्यं जातवेदसमितिं सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रखंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायुजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत् इत्यांह भूतानार् हि [74] एष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह विश्वांनि

र्डे षोऽभि धामांनि प्रच्यवंते मा त्वां परिप्री विद्वित्यांह् यदेवादः सोममाह्नियमाणं गन्धवीं विश्वावंसुः प्र्यमुंष्णात्तस्मादेवमाहापंरिमोषाय यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत् यजंमानस्यैवेष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवछित्त्यै वर्रुणो वा एष यजंमानम्भैति यत् [75]

क्रीतः सोम् उपंनद्धो नमों मित्रस्य वर्रुणस्य चर्छ्यंस इत्याह शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तो सम्भवन्तौ यजमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावेष मेधायात्मानमारभ्यं चरति यो दीख्यितो यदंग्रीषोमीयंम्पशुमालभंत आत्मिनष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यंम्पुरुषिनष्क्रयंण इव ह्यथो खल्वांहुरग्नीषोमाभ्यावाँ इन्द्रों वृत्रमंहिन्निति यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माद्वाश्यंवाँरुण्य परि चरति स्वयैवैनं देवतंया परि चरति॥ [76]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषार्थं सुवर्गय्यँद्वा अनींशानः पुरोहंविषि तेभ्यस्सोत्तंरवेदिर्बद्धन्देवस्याभ्रिष् शिरो वा एकांदश॥11॥

यदुभावित्यांह देवानाँय्यँज्ञो देवेभ्यो न रथांय यजंमानाय पुरस्तांदुर्वाचीत्रवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवेनाम्ं॥ हरिंः ओम्॥

श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः।

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

पित्रंया एव जगत्या आ त्रिवृद्धै परिधीन् वंदन्त्येकंचत्वारि श्शच॥1॥

यदुभौ विमुच्यांतिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्या यथानांगतायातिथ्यं क्रियते ताद्दगेव तिद्वमुक्तोऽन्योऽनुङ्घान्भवृत्य गृह्णाति यज्ञस्य संतंत्ये पल्यन्वारंभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियेवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्यं क्रोतिं मिथुनं तदथो पत्निया एव [1]

पुष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवच्छित्त्यै यावंद्भिर्वै राजांनुचरैरागच्छे सर्वेभ्यो वै तेभ्यं आतिथ्यं क्रियते छन्दा रेसि खलु वै सोमंस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरांतिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह गायित्रया एवैतेनं करोति सोमंस्यातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह त्रिष्टुमं एवैतेनं करोत्यतिथिरातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह त्रिष्टुमं एवैतेनं करोत्यतिथिरातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वेत्यांह जगंत्यै [2]

एवैतेनं करोत्युग्नयें त्वा रायस्पोषदाव्वे विष्णंवे

त्वेत्यांहानुष्टुभं पृवैतेनं करोति श्येनायं त्वा सोम्भृते विष्णंवे त्वेत्यांह गायित्रया पृवैतेनं करोति पश्च कृत्वों गृह्णाति पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्कों युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्याद्गायित्रया उभयतं आतिथ्यस्यं क्रियत् इति यदेवादः सोममा [3]

अहंर्त्तस्मौद्गायित्रया उभ्यतं आतिथ्यस्यं क्रियते पुरस्तौचोपरिष्टाच शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांतिथ्यं नवंकपालः पुरोडाशो भवति तस्मौन्नवधा शिरो विष्यूंतन्नवंकपालः पुरोडाशो भवति ते न्नयंश्लिकपालाश्लिवृता स्तोमेन सम्मितास्तेजंश्लिवृत्तेजं एव यज्ञस्यं शीर्षन्दंधाति नवंकपालः पुरोडाशो भवति ते न्नयंश्लिकपालाश्लिवृतौ प्राणेन सम्मितास्लिवृद्धै [4]

प्राणिस्रवृतंमेव प्राणमंभिपूर्वं यज्ञस्यं शीर्षन्दंधाति प्रजापंतेर्वा एतानि पख्यमाणि यदंश्ववाला ऐंख्यवी तिरश्ची यदाश्वंवालः प्रस्तरो भवंत्यैख्यवी तिरश्चीं प्रजापंतेरेव तचख्युः सम्भरित देवा वै या आहुंतीरजुंहवुस्ता असुरा निष्कावंमादन्ते देवाः काँर्ष्म्यंमपश्यन्कर्म्ण्यों वै कर्मेनेन अकुर्वत तैर्वे ते रख्या १ स्यपाँ घत् यत्काँ धर्मर्यमयाः

परिधयो भवंन्ति रख्यंसामपंहत्ये सः स्पंशंयति

रखंसामनंन्ववचाराय न पुरस्तात्परिं दधात्यादित्यो

कुर्वीतेति ते काँर्ष्मर्यमयाँन्परिधीन् [5]

ह्यंवोद्यन्पुरस्ताद्रख्या १ स्यप्हन्त्यूर्ध्वं स्मिधावा दंधात्युपरिष्टादेव रख्या १ स्यपंहिन्त यजुंषान्यां तूष्णीमन्याम्मिथुन्त्वाय द्वे आ दंधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मवादिनो वदन्ति [6] अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमांयातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यद्ग्राविग्नम्मिथित्वा प्रहरंति तेनैवाग्नयं आतिथ्यं क्रियतेऽथो खल्वांहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निम्मन्थंति ह्व्यायैवासंन्नाय सर्वा देवतां जनयति॥ [7]

देवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा मिथो विप्रिया आस्नतेऽ ई न्योंन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पश्चधा व्यंत्रामन्नग्नि- वस्ंिभः सोमों रुद्रैरिन्द्रों म्रुह्मिर्वरुण आदित्यैर्वृह्स्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेंऽमन्यन्तासुंरेभ्यो वा इदम्भ्रातृंव्येभ्य रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तुनुबस्ताः समवद्यामहै ताभ्यः स निर्ऋच्छाद्यः [8]

नः प्रथमोऽ ई न्योंन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतांनूनित्रणाम्प्रथमो द्रुह्यंति स आर्तिमार्च्छंति यत्तांनूनप्रश्समेषवद्यति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवति पश्च कृत्वोऽवं द्यति पश्चधा हि ते तथ्संम्वाद्यन्ताथो पश्चांख्यरा पङ्काः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेषावं रुन्द्ध आपंतये त्वा गृह्यामीत्यांह प्राणो वै [9]

आपंतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्यांह मनो वै परिपतिर्मनं एव प्रीणाति तनूनम्र इत्यांह तनुवो हि ते ताः संम्वाद्यंन्त शाक्करायेत्यांह शक्त्ये हि ते ताः संम्वाद्यंन्त शक्मन्नोजिष्ठायेत्याहौजिष्ठ हे हि ते तदात्मनः सम्वाद्यन्तानांधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानांधृष्ट हे ह्येतदंनाधृष्यन्देवानामोजेः [10]

इत्यांह देवाना है ह्येतदोजों ऽभिशस्तिपा अनिभशस्तेन्यमित्य ह्येतदेनभिशस्तेन्यमन् मे दीख्यां दीख्यापंतिर्मन्यतामित्यांह यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वर्ज्रं कृत्वा सोमंमघ्रन्नन्तिकमिंव खलु वा अंस्यैतचंरिन्त् यत्तांनून्त्रेणं प्रचरंन्त्य १ शुरूरे शुस्ते देव सोमा प्यांयतामित्यांह यत् [11]

पुवास्यापुवायते यन्मीयंते तदेवास्यैतेना प्याययत्या तुभ्यमिन्द्रं प्यायतामा त्वमिन्द्रांय प्यायस्वेत्यांहोभावेवेन्द्रं च सोमं चा प्याययत्या प्यायय सखीन्थ्यन्या मेधयेत्यांहर्त्विजो वा अस्य सखायस्तानेवा प्याययित स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामंशीय [12]

इत्यांहाशिषंमेवेतामा शाँस्ते प्र वा एतेंऽस्माल्लोकाच्यंवन्ते ये सोमंमाप्याययंन्त्यन्तिरख्यदेवत्यों हि सोम् आप्यांयित् एष्टा रायः प्रेषे भगायेत्यांह द्यावांपृथिवीभ्यांमेव नंमस्कृत्यास्मिल्लोंके प्रतिं तिष्ठन्ति देवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा बिभ्यंतोऽग्निम्प्राविंशन्तस्मांदाहुर्ग्निः सर्वा देवता इति ते [13]

अग्निमेव वर्रूथं कृत्वासुरान्भ्यंभवन्नग्निमेव खलु वा एष प्र विंशति योऽवान्तरदीख्वामुपैति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यात्मानंमेव दीख्वया पाति प्रजामंवान्तरदीख्वयां संतुराम्मेखंला॰ सुमायंच्छते प्रजा ह्यांत्मनोऽन्तरतरा त्प्तव्रंतो भवति मदंन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यंग्निः शीतेन वायंति समिंद्धै या ते अग्ने रुद्रिया त्निरित्यांह स्वयैवनद्देवतंया व्रतयित सयोनित्वाय शान्त्यै॥ [14]

असिष्यतीति जुहुयाथ्सायम्प्रांतरुपसद्श्वतुंर्वि श्रतिस्सश्चतुरोऽग्रे षोडंश च॥३॥

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यंवमाऽथं रज्ताऽथ् हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंक्रवन्ता उपसदैवाजिंगीषन्तस्मांदाहुर्यश्र् वेद् यश्च नोपसदा वै मंहापुरं जंयन्तीति त इषुष् समंस्कुर्वताग्निमनीक्ष् सोमर् शृल्यं विष्णुन्तेजंनन्ते ऽब्रुवन्क इमामंसिष्यतीतिं [15]

रुद्र इत्यंब्रुवत्रुद्रो वै क्रूरः सौंऽस्यत्विति सौंऽब्रवीद्वरं वृणा अहमेव पंशूनामधिपितरसानीति तस्माँदुद्रः पंशूनामधिपितिस्ता र रुद्रोऽवांसृज्ञथ्स तिस्रः पुरो भित्त्वेभ्यो लोकभ्योऽसुंरान्प्राणुंदत् यदुंप्सदं उपसद्यन्ते भ्रातृंव्यपराणुत्त्यै नान्यामाहुंतिम्पुरस्तां ब्रुहुयाद्यद्न्यामाहुंतिम्पुरस्तां ब्रुहुयात् [16]

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणांघारमा घारयति यज्ञस्य प्रज्ञांत्यै

परांङितिक्रम्यं जुहोति परांच एवैभ्यो लोकेभ्यो यर्जमानो भातृंव्यान्प्र णुंदते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो लोकेभ्यो भातृंव्याञ्चित्वा भातृव्यलोकम्भ्यारोहित देवा वै याः प्रातरुपसदं उपासीदन्नह्रस्ताभिरसुंरान्प्राणुंदन्त याः सायश

रात्रियै ताभिर्यथ्सायम्प्रांतरुपसदेः [17]

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यांमेव तद्यजंमानो भ्रातृंब्यान्प्र णुंदते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयांतयामत्वाय तिस्र उपसद् उपैति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति षद्थ्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति द्वादंशाहीने सोम् उपैति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणाति चतुर्विश्शितः सम् [18]

पद्यन्ते चतुंर्वि शितरर्धमासा अर्धमासाने व प्रीणात्याराँग्रामव कामयेतास्मिन्मे लोके ऽर्धुं क श्रस्यादित्येकमग्रे ऽथे द्वावथ् त्रीनर्थं चतुरं एषा वा आराँग्रावान्तरदीख्यास्मिन्ने वास्मे लोके ऽर्धुं कम्भवति प्रोवंरीयसीमवान्तरदीख्यामुपेयाद्यः कामयेतामुष्मिन्मे लोके ऽर्धुं क श्रस्यादिति चतुरो ऽग्रे ऽथ् त्रीनथ द्वावथैकं मेषा व प्रोवंरीयस्यवान्तरदीख्यामुष्मिन्ने वास्मे लोकेऽर्धुकम्भवति॥ [19]

रुन्धे वामुमोषो वेंदित्वमसुंराणाबेंदित्वम्भवन्ति पश्चवि रशतिश्च॥४॥

सुवर्गं वा पृते लोकं यंन्ति य उंप्सदं उपयन्ति तेषायाँ उन्नयते हीयंत एव स नोदंनेषीति सून्नीयमिव यो वै स्वार्थेतांच्याँता श्रान्तो हीयंत उत स निष्ट्यायं सह वंसित तस्मांध्सकृदुन्नीय नापंरमुन्नयेत द्ध्रोन्नयेतैतहै पंशूना रूप रूप रूपेणेव पशूनवं रुन्हे [20]

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णूं रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविश्वतं देवा हस्तान्थ्यः १२ यैच्छुन्तमिन्द्रं उपर्युपर्यत्यंक्रामृत् सो ऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यंक्रमीदित्यहं दुर्गे हन्तेत्यथ् कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहुर्तेति सो ऽब्रवीदुर्गे वै हन्तांवोचथा वराहों ऽयं वांममोषः [21]

सप्तानां गिरीणाम्परस्तांद्वित्तं वद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृद्धं सप्त गिरीन्भित्त्वा तमहन्थ्सोंऽब्रवीदुर्गाद्वा आहंर्तावोचथा एतमा हरेति तमेंभ्यो यज्ञ एव यज्ञमाहंर्द्यत्तद्वित्तं वद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेदैं विदित्वमसुराणाम् [22] वा इयमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यंति तावंद्देवानान्ते देवा अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियंद्वो दास्याम् इति यावंदियः संलावृकी त्रिः परिकामति तावंन्नो दत्तेति स इन्द्रंः सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यकामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त तद्वेद्यै वेदित्वम् [23]

सा वा इय सर्वेव वेदिरियंति शख्यामीति त्वा अंवमायं यजन्ते त्रिश्शत्पदानि पृश्चात्तिरश्ची भवति षिट्गर्श्शत्प्राची चतुंर्विश्शतिः पुरस्तांत्तिरश्ची दशंदश् सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराडित्राज्ञैवान्नाद्यमवं रुन्द्व उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हुन्त्युद्धन्ति तस्मादोषंधयः पर्गं भवन्ति ब्रहिः स्तृणाति तस्मादोषंधयः पुनरा भवन्त्यत्तंरम्बर्हिषं उत्तरब्रहिः स्तृणाति प्रजा वे ब्रहिर्यजमान उत्तरब्रहिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तंरं करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तंरः॥ [24]

एतद्वै ऋूर इवैकंब्रता आत्मना यजंमानस्य त्रयोंदश च॥5॥

यद्वा अनींशानो भारमांद्त्ते वि वै स लिंशते यद्वादंश साह्रस्योपसदः स्युस्तिस्रोऽहीनंस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र एव साह्रस्योपसदो द्वादंशाहीनंस्य यज्ञस्यं सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वृथ्सस्यैकः स्तनों भागी हि सोऽथैक् स्तनं वृतमुपैत्यथ द्वावथ त्रीनथं चृतुरं एतद्वे [25]

ख्युरपंवि नामं व्रतं येन् प्र जातान्त्रातृं व्यात्रुदते प्रति जिन्ष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे स्तनान्व्रतम्पैत्यथ् त्रीनथ् द्वावथैकमेतद्वे सुंजघनं नामं व्रतं तंपस्य सुवर्ग्यमथो प्रैव जांयते प्रजयां पृश्भिर्यवागू राजन्यस्य व्रतं कूरेव व यंवागूः कूर ईव [26]

राज्न्यों वर्ज्रस्य रूप समृद्धा आमिख्या वैश्यंस्य पाकयज्ञस्यं रूपम्पृष्ट्ये पयों ब्राह्मणस्य तेजो वे ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजंसैव तेजः पयं आत्मन्धत्तेऽथो पयंसा वे गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यद्दींख्यितो यदंस्य पयों ब्रतम्भवंत्यात्मानंमेव तद्वंधयिति त्रिव्रंतो वे मनुंरासीद्विव्रंता असुंरा एकंव्रताः [27]

देवाः प्रातर्मध्यंदिने सायं तन्मनौर्वतमांसीत्पाकय्ज्ञस्यं रूपम्पुष्टौ प्रातश्चं सायं चासुराणां निर्मध्यं ख्युधो रूपं तत्तस्ते परांभवन्मध्यंदिने मध्यरात्रे देवानां तत्स्तें ऽभवन्थ्सुवृगं लोकमायन् यदंस्य मध्यंदिने मध्यरात्रे व्रतम्भवंति मध्यतो वा अन्नेन भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मनां [28]

पराँऽस्य भ्रातृंत्यो भवति गर्भो वा एष यद्दींख्यितो योनिर्दीख्यितविमितां यद्दींख्यितो दींख्यितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः स्कन्दिति तादृगेव तन्न प्रवस्तृत्यमात्मनो गोपीथायैष वै व्याघ्रः कुंलगोपो यद्ग्निस्तस्माद्यद्दींख्यितः प्रवसेथ्स एनमीश्वरोऽनृत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तृत्यमात्मनो गृत्ये दिख्यणतः शंय एतद्दै यजमानस्यायतंन् स्व एवायतंने शयेऽग्निमेभ्यावृत्यं शये देवतां एव यज्ञमेभ्यावृत्यं शये॥ [29]

यात्वै हंवि्र्धानंश्च पुशून्याप्मनाऽष्टादंश च॥६॥

पुरोहंविषि देवयजंने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नंमेदिभ सुंवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहंविर्देवयजंनं यस्य होतां प्रातरनुवाकमंनुब्रुवन्नग्निम्प आंदित्यम्भि विपश्यत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नंमत्यभि सुंवर्गं लोकं जयत्याप्ते देवयजंने याजयेद्भातृंव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तं वा यावन्नानंसे यातवै [30]

न रथांयैतद्वा आप्तं देवयर्जनमाप्तोत्येव भ्रातृंव्यं नैनम्भ्रातृंव्य आप्रोत्येकौन्नते देवयर्जने याजयेत्पशुकांममेकौन्नत् देवयर्जनादिङ्गिरसः पृशूनंसृजन्तान्त्ररा संदोहिवधींने उन्नतः स्यादेतद्वा एकौन्नतं देवयर्जनम्पशुमानेव भंवित त्र्यंन्नते देवयर्जने याजयेथ्सुवर्गकांमुन्त्र्यंन्नताद्वै देवयर्जनादिङ्गिरसः सुवर्गं लोकमांयन्नन्त्रराहंवनीयं च हिवधीनं च [31]

उन्नतः स्यादन्त्रा हंविधानं च सदेश्चान्त्रा सदेश्च गार्हंपत्यं चैतद्वे त्र्युन्नतं देवयजंनः सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजंने याजयेत्प्रतिष्ठाकांममेतद्वे प्रतिष्ठितं देवयजंनं यथ्मर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषंधयो व्यतिषक्ताः स्युस्तद्यांजयेत्पशुकांममेतद्वे पंशूनाः रूपः रूपेणैवास्मै पृशून् [32] अवं रुन्द्वे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते

वेवयर्जने याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य युज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वे निर्ऋतिगृहीतं देवयर्जनं यथ्सदृश्यै स्त्यां ऋख्यन्निर्ऋत्येवास्यं यज्ञं ग्रांहयित व्यावृत्ते देवयजंने याजयेद्धावृत्कांम् यम्पात्रं वा तत्यं वा मीमा सेरन्प्राचीनं माहवनीयात्प्रवण इस्यांत्प्रतीचीनं गार्हं पत्यादेतद्दे व्यावृत्तं देवयजंनिष्वं पाप्मना भ्रातृं व्येणा वंतिते नैन्म्पात्रे न तत्यं मीमा इसन्ते कार्यं देवयजंने याजयेद्भृतिकामं कार्यों व पुरुषो भवंत्येव॥ [33]

मिमीते नामं ध्रुवाऽपं शुचा त्रीणिं च॥७॥

तेभ्यं उत्तरवेदिः सिर्इति रूपं कृत्वोभयांनन्तराप्ऋम्यांतिष्ठते देवा अमन्यन्त यत्रान् वा इयमुंपाव्थर्स्यति त इदम्भंविष्यन्तीति तामुपांमश्रयन्त साब्रंवीद्वरं वृणे सर्वान्मया कामान्व्यंश्ववथ् पूर्वां तु माऽग्नेराहुंतिरश्ववता इति तस्मांदत्तरवेदिम्पूर्वामुग्नेर्व्याघांरयन्ति वारंवृत् इं ह्यंस्ये शम्यंया परि मिमीते [34]

मात्रैवास्यै साऽथों युक्तेनैव युक्तमवं रुन्द्धे वित्तायंनी मेऽसीत्यांह वित्ता ह्यंनानावंत्तिक्तायंनी मेऽसीत्यांह तिक्तान् ह्यंनानावदवंतान्मा नाथितमित्यांह नाथितान् ह्यंनानावदवंतान्मा व्यथितमित्यांह व्यथितान् ह्यंनानावंद्विदेरग्नि नामं [35]

अग्ने अङ्गिर इति त्रिर्हंरित य एवेषु लोकेष्वग्नयस्तानेवावं रुन्द्धे तूष्णीं चंतुर्थं हंर्त्यनिरुक्तमेवावं रुन्द्धे सि हिर्षिर्मीत्यांह सि हिर्होर्षा रूपं कृत्वोभयांनन्तराप्क्रम्याति प्रथस्वोरु ते यज्ञपंतिः प्रथतामित्यांह यजंमानमेव प्रजयां प्रश्निः प्रथयति ध्रुवा [36]

असीति स॰ हंन्ति धृत्ये देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुम्भस्वेत्यवं चोख्यति प्र चं किरति शुद्धां इन्द्रघोषस्त्वा वसुंभिः पुरस्तांत्पात्वित्यांह दिग्भ्य एवेनाम्प्रोख्यंति देवा॰श्चेदुंत्तरवेदिरुपावंवर्तीहैव वि जंयामहा इत्यसुंरा वर्ज्रमुद्यत्यं देवानभ्यांयन्त तानिंन्द्रघोषो वसुंभिः पुरस्तादपं [37]
अनुदत मनोंजवाः पितृभिंदिख्यणतः प्रचंता रुद्रैः

अनुद्त मनोजवाः पितृभिदिखिण्तः प्रचेता रुद्रैः पश्चाद्विश्वकंमांदित्यैरुंत्तर्तो यदेवम्ंत्तरवेदिम्प्रोख्वतिं दिग्भ्य एव तद्यजंमानो भ्रातृंव्यान्प्रणुंदत इन्द्रो यतींन्थ्सालावृकेभ्यः प्रायंच्छ्तान्दंख्यिण्त उत्तरवेद्या आंदन् यत्प्रोख्वंणीनामुच्छिष्येत् तद्दंख्यिण्त उत्तरवेद्यै नि नंयेद्यदेव तत्रं क्रूरं तत्तेनं शमयति यं द्विष्यात्तं ध्यांयेच्छुचैवैनंमर्पयति॥ [38]

द्वितीयः प्रश्नः

वित्त्वा देवयुत पृषामंब्रुवृन् यानि चतुंश्चत्वारि श्शच॥८॥

सोत्तंरवेदिरंब्रवीथ्सर्वान्मया कामान्व्यंश्ववथेति ते देवा अंकामयन्तासुंरान्भातृंव्यान्भि भंवेमेति तेंऽजुहवुः सिश्हीरंसि सपत्नसाही स्वाहेति तेऽसुंरान्भ्रातृंव्यान्भ्यंभवन्तेऽस् प्रजां विन्देमहीति तेंऽजुहवुः सिश्हीरंसि सुप्रजाविनः स्वाहेति ते प्रजामंविन्दन्त ते प्रजां वित्त्वा [39]

अकामयन्त पशून् विन्देम्हीति तेंऽजुहवुः सिर्हीरंसि रायस्पोषविनः स्वाहेति ते पशूनंविन्दन्त ते पशून् वित्त्वाऽ कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देम्हीति तेंऽजुहवुः सिर्हीरंस्यादित्यविनः स्वाहेति त इमाम्प्रंतिष्ठामंविन्दन्त त इमाम्प्रंतिष्ठां वित्त्वाकांमयन्त देवतां आशिष उपेयामेति तेंऽजुहवुः सिर्हीर्स्या वंह देवान्देवयते [40]

यजंमानाय स्वाहेति ते देवतां आशिष उपायन्पश्च कृत्वो व्याघारयति पश्चांख्यरा पङ्काः पाङ्काः यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धेऽख्याया व्याघारयति तस्मादख्याया पश्चवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति स्रुचमुद्गृह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्भांग्धेयन्तानेव तेनं प्रीणाति

पौतुंद्रवान्परिधीन्परिं दधात्येषाम् [41]

लोकानाविष्टिंग्या अग्नेस्नयो ज्याया रेसो भ्रातंर आस्तते देवेभ्यो ह्व्यं वहंन्तः प्रामीयन्त सौंऽग्निरंबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत् स यावँनस्पतिष्ववंसत्ताम्पूतुंद्रौ यामोषंधीषु तार सुंगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वंस्यान्तरा शङ्गे तं देवताः प्रैषंमैच्छन्तमन्वंविन्दन्तमंत्रुवन्न् [42]

उपं न आ वर्तस्व हृव्यं नों वहेति सौंऽब्रबीद्वरं वृणै यदेव गृंहीतस्याहृंतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृंणाम्भाग्धेयंमस्दिति तस्माद्यद्गृंहीतस्याहुंतस्य बहिःपरिधि स्कन्दंति तेषान्तद्भांग्धेयं तानेव तेनं प्रीणाति सोऽमन्यतास्थन्वन्तों मे पूर्वे भ्रातंरः प्रामेषतास्थानिं शातया इति स यानिं [43]

अस्थान्यशांतयत् तत्पूतुंद्वभवद्यन्मा १ समुपंमृतं तद्गल्गुंलु यदेतान्थ्संम्भारान्थ्यम्भरंत्यग्निमेव तथ्सम्भरत्यग्नेः प्रीषम्सीत्यांहाग्नेर्ह्यंतत्प्रीषं यथ्संभारा अथो खल्वांहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुंद्रवाः परिधय इति॥ [44]

पत्नी हन्युर्वा पृथिव्या विष्यूत्विंष्णोः पङ्घिरंशतिश्च॥९॥

बुद्धमवं स्यति वरुणपाशादेवेनं मुश्चित् प्र णेनेक्ति मेध्यं एवेनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हंविधाने प्र वंतियति सिवितृप्रंसूत एवेने प्र वंतियति वर्रुणो वा एष दुर्वागुंभ्यतो बुद्धो यदख्यः स यदुथ्सर्जेद्यजंमानस्य गृहान्भ्यथ्मंर्जेत् सुवाग्देव दुर्या आवदेत्यांह गृहा वे दुर्याः शान्त्य पत्नीं [45]

उपांनिक्त पत्नी हि सर्वस्य मित्रिमित्रत्वाय यहै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनंवच्छित्त्यै वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञ रख्या रेसि जिघा रसन्ति वैष्ण्वीभ्यां मृग्भ्या बँत्में नोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुं र्य्ज्ञादेव रख्या रस्यपं हिन्त यद्ध्य र्यं नुम्नावाहुं ति अस्याद्ख्या रेसि यज्ञ रहेन्युः [46]

हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धौऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ॰ रख्या॰सि प्रन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कृल्पयंन्ती इत्याह सुवर्गमेवैने लोकं गंमयत्यत्रं रमेथावँष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म् होतत्पृंथिव्या यद्देवयजन् शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धंविर्धानंन्दिवो वां विष्णवुत वां पृथिव्याः [47]

इत्याशीर्पदय्ची दिख्यंणस्य हिव्धीनंस्य मेथीं नि हंन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजंमान आशिषोऽवं रुन्द्धे दण्डो वा औप्रस्तृतीयंस्य हिव्धीनंस्य वषद्भारेणाख्यंमिच्छिन्द्यतृतीयं छुदिर्हिव्धीनंयोरुदाह्चियतं तृतीयंस्य हिव्धीन्स्यावंरुद्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धेविधीन्विंष्णों र्राटंमिस् विष्णोंः पृष्ठम्सीत्यांह् तस्मादेतावृद्धा शिरो विष्यूतविंष्णोः स्यूरेसि विष्णोंर्ध्रुवम्सीत्यांह वेष्ण्व १ हि देवतंया हिव्धीन्य्यँम्प्रंथमं ग्रन्थं ग्रंशीयाद्यत्तं न विस्तृ स्सयेदमेहेनाध्वर्यः प्र मीयेत् तस्माथ्स विस्तर्यः॥ [48]

अपंहत्यै तस्मांत्पितृदेवृत्यंन्तेनेव नवंछिद् तस्माथ्सदः पश्चंदश च॥10॥

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्व इत्यभ्रिमा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम्पूष्णो हस्ताभ्यामित्यांह यत्यै वर्ज्ञ इव वा एषा यदभ्रिरभिरिसे नारिर्सीत्यांह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वे क्रियमांणे यज्ञ रख्यारेस जिघारसित् परिलिखित्र रख्या परिलिखिता अरांतय इत्यांह रख्यंसामपंहत्यै [49]

इदम्हर रख्यंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चे व्यं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चेनं द्वेष्टि तयोंरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित दिवे त्वान्तिरिख्याय त्वा पृथिव्ये त्वेत्यांहैभ्य एवैनां ह्राँकेभ्यः

प्रोखंति प्रस्तांद्वीचीम्प्रोखंति तस्माँत् [50]
प्रस्तांद्वीचीम्मनुष्यां ऊर्ज्मुपं जीवन्ति ऋ्रमिंव वा एतत्केरोति यत्खनंत्यपोऽवं नयति शान्त्ये यवंमती्रवं नयत्यूर्वे यव ऊर्गुंदुम्बरं ऊर्जेवोर्ज् समर्धयति यजंमानेन् सिम्मतौदंम्बरी भवति यावांनेव यजंमानस्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणा स्र सदंनम्सीतिं ब्रहिरवं स्तृणाति पितृदेवत्यम् [51]

ह्यंतद्यन्निखांत्ययँद्धर्हिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पंतृदेवत्यां निखांता स्याद्धर्हिरंवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवैनाम्मिनोत्यथौं स्वारुहंमेवैनांङ्करोत्युद्धिव र्रं स्तभानान्तरिख्यम्पृणेत्यांहैषाल्लौंकान् द्युतानस्त्वां मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो हं स्म वै मारुतो देवानामौदुंम्बरीम्मिनोति तेनैव [52] एनाम्मिनोति ब्रह्मवनिन्त्वा ख्यत्रविनिमत्यांह यथायजुरेवैतद्धृतेनं द्यावापृथिवी आ पृंणेथामित्यौद्रंम्बर्यां जुहोति द्यावापृथिवी एव रसेनानक्त्यान्तम्नववंस्रावयत्यान्तम्व यजमानं तेजंसाऽनक्त्यैन्द्रम्सीतिं छुदिरिध नि दंधात्यैन्द्रश्हि देवतंया सदों विश्वजनस्यं छायेत्यांह विश्वजनस्य ह्यंषा छाया यथ्सदो नवंछिद [53]

तेर्जस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मित्न्तेर्जस्रिवृत्तेज्ञ भेवत्येकांदशछदीन्द्रियकांमस्यैकांदशाख्यरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियां येवति पश्चंदशछिद भ्रातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भ्रातृंव्याभिभूत्यै सप्तदंशछिद प्रजाकांमस्य सप्तद्रशः प्रजापंतिः प्रजापंतरात्र्या एकंविश्शतिछिद प्रतिष्ठाकांमस्यैकविश्शस्स्तोमांनाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदर् व सद् अर्गुदुम्बरो मध्यत औदुंम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मांत् [54]
मध्यत ऊर्जा भुंञ्जते यजमानलोके व दिख्वंणानि

मृथ्युत कुजा मुझत यजमानलाक व दाख्यणान छुदी १ षि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दिख्यणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायंजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानाव् व्यावृत्त्यै तस्मादरंण्यम्प्रजा उपं जीवन्ति परिं त्वा गिर्वणो गिर् इत्यांह यथायुजुरेवैतिदन्द्रंस्य स्यूरसीन्द्रंस्य ध्रुवम्सीत्यांहैन्द्र हि देवत्या सदो यम्प्रंथमं ग्रन्थिं ग्रंशीयाद्यत्तं न विस्रु सयेदमेंहेनाध्वर्यः प्र मीयेत् तस्माथ्स विस्रस्यः॥ [55]

वुपामि यवंमती्रवं नयति हविर्धानंमेव त्रयोविश्शतिश्च॥11॥

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धेविधीनंम्प्राणा उपर्वा हंविधीने खायन्ते तस्माँच्छीर्षन्प्राणा अधस्ताँत्खायन्ते तस्माद्धस्ताँच्छीर्ष्णः प्राणा रंख्योहणो वलगृहनो वैष्णवान्खंनामीत्यांह वैष्णवा हि देवतंयोपर्वा असुंरा वै निर्यन्तो देवानाम्प्राणेषुं वलगान्त्र्यंखन्न्तान्बांहुमान्नेऽन्वंविन्दन्तर खांयन्त इदमृहं तं वंलगमुद्धंपामि [56]

यं नेः समानो यमसंमानो निच्खानेत्यांहु ह्रौ वाव पुरुषो यश्चैव संमानो यश्चासंमानो यमेवास्मै तौ वंलुगं निखनतस्तमेवोद्वंपिति सं तृंणित्ति तस्माथ्संतृंण्णा अन्तर्तः प्राणा न सम्भिनित्ति तस्मादसंम्भिन्नाः प्राणा अपोऽवं नयिति तस्मादार्द्रा अन्तर्तः प्राणा यवमतीरवं नयित [57]

ऊर्ग्वे यवंः प्राणा उपर्वाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति ब्रहिरवं

स्तृणाति तस्माँ होम्शा अन्तर्तः प्राणा आज्येन व्याघारयित तेजो वा आज्येम्प्राणा उपर्वाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते यज्ञस्य यदंधिषवणे न सं तृण्त्यसंतृण्णे हि हनू अथो खलुं दीर्घसोमे संतृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धंविधानम् [58]

प्राणा उपर्वा हर्नू अधिषवंण जिह्ना चर्म ग्रावांणो दन्ता मुखंमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदर् सदो यदा खलु वै जिह्नयां दथ्स्विध खादत्यथ मुखं गच्छिति यदा मुखं गच्छित्यथोदरं गच्छिति तस्माँ द्धिविधीने चर्मन्निध ग्रावंभिरिम्षुत्यांहवनीयं हुत्वा प्रत्यश्चः परेत्य सदिस भख्ययन्ति यो वै विराजों यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह एवैनांमियं वै विराद्गस्यै त्वक्रमीधोंऽधिषवंणे स्तनां उपर्वा ग्रावांणो वथ्सा ऋत्विजों दुहन्ति सोमः पयो य एवं वेदं दुह एवैनाम्॥ [59]

चात्वांलाध्सुवुर्गाय यद्वेंसर्जुनार्नि वैष्णुव्यर्चा पृथिय्ये साध्या हुषे त्वेत्यग्निना पर्यंग्नि पृशोः पृशुमालभ्य मेदंसा् स्रुचावेकांदश॥11॥ चात्वांलाद्देवानुपैतिं मुश्रति प्रह्लियमांणाय पर्यंग्नि पृशुमालभ्य चतुंष्पादो हिपंष्टिः॥62॥ चात्वांलात्पृशुपुं

दधाति॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु।

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्टमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥1॥

चात्वांलाद्धिष्णियानुपं वपति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञस्यं सयोनित्वायं देवा वै यज्ञम्परांजयन्त तमाग्नींभ्रात्पुन्रपांजयन्नेतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नींभ्रय्यँदाग्नींभ्र विहरंति यदेव यज्ञस्यापंराजितं ततं एवैन्म्पुनंस्तनुते पराजित्येव खलु वा एते यंन्ति ये बंहिष्पवमान सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते [1]

आहाग्नींद्ग्नीन् वि हंर ब्रहिः स्तृंणाहि पुरोडाशा<u>र</u> अलं कुर्वितिं यज्ञमेवापजित्य पुनंस्तन्वाना यन्त्यङ्गारैर्द्वे सर्वने वि हंरति शलाकांभिस्तृतीयर् सशुऋत्वायाथो सम्भरत्येवैनुद्धिष्णिया वा अमुष्मिं ह्याँके सोमंमरख्यन्तेभ्योऽधि सोम्माहंरन्तमंन्ववायन्तम्पर्यविश्न य एवं वेदं विन्दतें [2] परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्याध्यन्त ते देवेषुं

सोमपीथमैंच्छन्त तान्देवा अंब्रुवन्द्वेद्वे नामंनी कुरुध्वमथ् प्र वाप्स्यथ् न वेत्यग्नयो वा अथ् धिष्णियास्तस्माहिनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पूर्यविश्वन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीधीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषुं जुह्वत्यित्हाय् वषंद्वरोत् वि हि [3]

पुत सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नन्ता स्तािभः प्राणुंदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आस्नता स्तािभरपांनुदन्त प्राचीर्न्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यङ्कासीनो धिष्णियान्व्याघारयति पश्चाचैव पुरस्तांच यजमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः [4]

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिया यदेष्वर्यः प्रत्यिक्षिणियानित्सर्पेत्प्राणान्थ्सं केर्षेत्प्रमायुंकः स्यान्नाभिवां एषा यज्ञस्य यद्धोतोष्कः खलु वे नाभ्यै प्राणोऽवांङपानो यदेष्वर्यः प्रत्यङ्कोतांरमित्सर्पेदपाने प्राणं देध्यात् प्रमायुंकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वीयों वा अध्वर्युर्यदेष्वर्युरुप्गायेद्द्वात्रे [5]

वाच् सम्प्र यंच्छेदुपदासुंकास्य वाक्स्यांद्वह्मवादिनों वदन्ति नास दियते सोमें ऽध्वर्यः प्रत्यङ्ख्सदोऽतींयादधं कथा दांख्यिणानि होतुंमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तंरेणाग्नींध्रं प्रीत्यं जुहोति दाख्यिणानि न प्राणान्थ्सं कंर्षित न्यंन्ये धिष्णिंया उप्यन्ते नान्ये यान्निवपंति तेन तान्प्रींणाति यान्न निवपंति यदंनुदिशति तेन तान्॥ [6]

अर्थ ददते स्वया सन्थ्स्वंधाकारो हि विन्दति॥२॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकार्य हूयन्ते यहैं सर्जनानि ह्याभ्यां गारहंपत्ये जुहोति ह्यिपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीप्रे जुहोत्यन्तिरंख्य एवा क्रंमत आहवनीये जुहोति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित देवान् वै सुंवर्गं लोकं यतो रख्या स्यजिघा स्मन्ते सोमेन राज्ञा रख्या स्यपहत्या सुमात्मानं कृत्वा सुंवर्गं लोकमां यत्रख्यं सामनुं सोमों भवत्यथं [7]

वैसर्जनानिं जुहोति रख्यंसामपंहत्यै त्व सोम तनूकृद्ध इत्याह तनूकृद्धोष द्वेषौभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि रख्या रेस्युरु यन्तासि वरूथिमित्यांहोरु णंस्कृधीति वावैतदांह जुषाणो अप्तराज्यंस्य वेत्वित्यांहाप्तुमेव यजमानं कृत्वा सुंवर्गं लोकं गंमयति रख्यंसामनुंपलाभाया सोमं ददते [8]

आ ग्राण्ण आ वाय्याँन्या द्रोणकल्शम्त्पत्नीमा नयन्त्यन्वनारंसि प्र वंत्यन्ति यावंदेवास्यास्ति तेनं सह स्वां लोकमंति नयंवत्यर्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्यै ग्राण्णों वायव्यांनि द्रोणकल्शमाग्नींध्र उपं वासयति वि ह्यंनं तैर्गृह्णते यथ्सहोपंवासयेदपुवायेतं सौम्यर्चा प्र पांदयति स्वयां [9]

पुवैनं देवतया प्र पांदयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतद्यजंमानो वा एतस्यं पुरा गोप्ता भंवत्येष वो देव सवितः सोम् इत्यांह सवितृप्रंसूत एवैनं देवतांभ्यः सम्प्र यंच्छत्येतत्त्व र सोम देवो देवानुपांगा इत्यांह देवो ह्यंष सन् [10]

देवानुपैतीदमहम्मंनुष्यो मनुष्यांनित्यांह मनुष्यो ई ह्येष सन्मंनुष्यांनुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रंजा अपृशुर्यजंमानः स्यात्सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांह प्रजयैव पृशुभिः सहेमं लोकमुपावर्तते नमों देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवाना रे स्वधा पितृभ्य इत्याह स्वधाकारो हि [11]

पितृणामिदमहं निर्वर्रणस्य पाशादित्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्ने व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्थ्ये वशे भूते पुनर्वा ददांति न वेति ग्रावांणो वै सोमंस्य राज्ञों मिलसुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्णण आग्नींप्र उपवासयंति नैनंम्मिलसुसेना विन्दति॥ [12]

जुषे सर्तेजसमनंख्यसङ्गं बहुशाखं वृंश्चेदेष वै युज्ञ उपैनुमुत्तरो युज्ञ आस्या एकान्नविर्शातिश्च॥3॥

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वे देवतंया यूपः स्वयैवैनं देवत्याच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति ह्यांन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्का परैरविदम्परोऽवंरैरित्यांहार्वाग्येर परोवंरैस्तं त्वां जुषे [13]

वैष्णुवं देवयुज्याया इत्याह देवयुज्यायै ह्येनं जुषतें देवस्त्वां सिवता मध्यांनुक्तित्यांह तेजंसैवैनंमनुक्त्योषंधे त्रायंस्वैन् स्वधिते मैन हिश्सीरित्यांह वज्रो वे स्वधितिः शान्त्यै स्वधितेर्वृख्यस्य बिभ्यंतः प्रथमेन शक्तेलेन सह तेजः पर्रा पतित यः प्रथमः शक्तेलः परापतेक्तमप्या हंरेथ्सतेजसम् [14]

पुवैन्मा हंरतीमे वे लोका यूपाँत्रयतो बिंभ्यति विवमग्रेण मा लेखीरन्तिरंख्यम्मध्येन मा हिर्मीरित्यांहैभ्य पुवैनं लोकभ्यः शमयति वनस्पते शतवंलशो वि रोहेत्याव्रश्चने जुहोति तस्मादाव्रश्चनाद्वृख्याणाम्भूयार्थस् उत्तिष्ठन्ति सहस्रंवल्शा वि वयर रुहेमेत्यांहाशिषंमेवैतामा शास्तेऽनंख्यसङ्गम् [15] वृश्चेद्यदंख्यसङ्गं वृश्चेदंधईषं यज्ञंमानस्य प्रमायुंकः स्याद्यं कामयेताप्रंतिष्ठितः स्यादित्यांरोहं तस्मै वृश्चेदेष व वनस्पतीनामप्रंतिष्ठितोऽप्रंतिष्ठित एव भवित यं

वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भेवति यं कामयेतापृशः स्यादित्यंपृणं तस्मै शुष्कांग्रं वृश्चेदेष वे वनस्पतीनामपश्व्योऽपृशुरेव भेवति यं कामयेत पशुमान्थस्यादिति बहुपृणं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै [16] वनस्पतीनाम्पश्व्यः पशुमानेव भेवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकांमस्येष वे वनस्पतीनाम्प्रतिष्ठितो यः समे भूम्ये स्वाद्योनं रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्कःपंनत्सतं वृश्चेथ्य हि मेधंमभ्युपंनतः पश्चारित्वं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरे यज्ञो नमेदिति पश्चांख्वरा पृङ्कः पाङ्कां

यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः [17]

नमति षडंरित्रम्प्रतिष्ठाकांमस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति सप्तारंत्रिम्पशुकांमस्य सप्तपंदा शक्वंरी पशवः शक्तरी पश्नेवावं रुन्धे नवारित्रं तेजंस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्येव भवत्येकांदशारित-मिन्द्रियकांमस्यैकांदशाख्यरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भंवति पश्चंदशारिकम्भातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भ्रातृंव्याभिभूत्यै सप्तदंशारिकम्प्रजाकांमस्य सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेराह्या एकंवि शत्यरित्रम्प्रतिष्ठाकां मस्यैक- विश्शः स्तोमां नाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाख्यंरा गायत्री तेजों गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखं तेजंसैव गांयत्रिया यंज्ञमुखेन सम्मितः॥ [18]

द्धाति प्रत्युचा समर्धयेयमित्यूर्जैन्बिंश्वेषाय्यूँपुत्वमितिरिक्तमेतद्विचंत्वारि २शच॥४॥

पृथिव्ये त्वान्तरिखाय त्वा दिवे त्वेत्यांहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोख्यंति परांश्चम्प्रोख्यंति परांडिव हि सुंवर्गो लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनंत्यपोवं नयति शान्त्यै यवंमतीरवं नयत्यूर्गे यवो यजंमानेन यूपः सम्मितो यावांनेव यजंमान्स्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति [19]

पितृणा स्पर्नम्सीति ब्रहिरवं स्तृणाति पितृदेवत्य १५ होतद्यन्निखांतं यद्वरहिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यों निखांतः स्याद्वरहिरवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवैनंम्मिनोति यूपशकलमवांस्यित् सर्तेजसमेवैनंम्मिनोति देवस्त्वां सिवृता मध्यांनिकत्यांह तेजंसैवैनंमनिक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वोषंधीभ्य इतिं चुषालुम्प्रतिं [20]

मुश्चिति तस्माँच्छीर्षत ओषंधयः फलं गृह्णन्त्यनिक्ति तेजो वा आज्यं यजंमानेनाग्निष्ठाश्चिः सम्मिता यदंग्निष्ठा-मिश्रिमनिक्ति यजंमानमेव तेजंसानक्त्यान्तमेनक्त्यां यजंमानं तेजंसानिक्ति सर्वतः परि मृश्वत्यपंरिवर्गमेवा-स्मिन्तेजो दधात्युद्दिव स्तभानान्तरिंख्यम्पृणेत्यांहैषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा [21]

कल्पयति वैष्णवो वै देवतंया यूपः स्वयैवैनं देवतंया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यंग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयांदित्थं वेत्थं वातिं नावयेत्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमितिं [22]

सम्मितो यजंमानमेवोर्जा समर्धयित नाभिद्ध्रे पिरं व्ययित नाभिद्ध्र पुवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिद्ध्र ऊर्जा भंअते यं कामयेतोर्जेनम् [23] व्यर्धयेयमित्यूर्ध्यां वा तस्यावांचीं वावोहेदूर्जेवैनं व्यर्धयिति यदिं कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः स्यादित्यवांचीमवोहे- द्वृष्टिंमेव नि यंच्छिति यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यवांचीमवोहे- द्वृष्टिंमेवोद्ये पितृणां निखातम्मनुष्यांणामूर्ध्यं निखातादा रंशनाया ओषंधीना रश्ना विश्वेषाम् [24] देवानांमूर्ध्य रंशनाया आ च्षालादिन्द्रंस्य च्षाल रं

साध्यानामतिरिक्त स वा एष संवदेवत्यों यद्यूपो यद्यूपं-

म्मिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः

स्वर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभंविष्यन्तीति

ते यूपेन योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिनुयात्तेजंसैवैनं

देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं त्वा ख्यत्रवनिमित्यांह

यथायुजुरेवैतत्परिं व्ययत्यूर्वे रंशना यजंमानेन यूपः

प्राजांनुन्तद्यूपंस्य यूपुत्वम् [25]

यद्यूपंग्मिनोति सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये पुरस्तांन्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्यं प्रज्ञायतेऽप्रंज्ञात् हि तद्यदितंपन्न आहुरिदं कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यंमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृंशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदंस्पृश- दितिरिक्तं वा पृतद्यज्ञस्य यद्ग्रावृग्गिम्मंथित्वा प्रहर्त्यतिरिक्तमेतत् [26] यूपंस्य यदूर्ध्वं चृषालात्तेषां तद्धांग्धेयं तानेव तेनं प्रीणाति देवा वै सङ्ग्थिते सोमे प्र स्रुचोहंरन्प्र यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेश्मं वा इदं कुर्म् इति ते प्रंस्त्रङ् स्रुचान्निष्क्रयंणमपश्यन्थ्स्वरुं यूपंस्य सङ्ग्थिते सोमे प्र प्रुचित्र स्वरुचित् सोमे प्र प्रम्तर हरित जुहोति स्वरुमयंज्ञवेशसाय॥ [27]

यजंमानमाह् वृषंणौ जातायानुंब्र्ह्यप्यष्टादंश च॥५॥

साध्या वै देवा अस्मिल्लौंक आंसन्नान्यत्किंचन मिषत्तैऽग्निमेवाग्नये मेधायालंभन्त न ह्यंन्यदांलुम्भ्यंमविंन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजांयन्त यदग्नावृग्निम्मेथित्वा प्रहरित प्रजानाम्प्रजनंनाय रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पृशुर्यत्पृशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्रद्भाय यजमानम् [28] अपि दध्यात्प्रमायुंकः स्यादथो खल्वांहुर्ग्निः सर्वा देवतां ह्विरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थंति ह्व्यायैवासंन्नाय सर्वा देवतां जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालेब्धं नेवानांलब्धम्ग्नेर्जुनिन्नंमसीत्यांहाग्नेर्ह्यंतज्जनि स्थ इत्यांह वृषंणौ [29]

होतावुर्वश्यंस्यायुर्सीत्यांह मिथुन्त्वायं घृतेनाक्ते वृषंणं दधाथामित्यांह वृषंण् होते दधांते ये अग्निङ्गांयत्रं छन्दोऽनु प्र जांयस्वेत्यांह छन्दोभिरेवैन्म्प्र जनयत्यग्नये मध्यमानायानुं ब्रूहीत्यांह सावित्रीमृचमन्वांह सवितृप्रंसूत एवैनंम्मन्थित जातायांनु ब्रूहि [30]

प्रिह्नियमांणायानुं ब्रूहीत्यांह काण्डंकाण्ड एवेनं क्रियमांणे समर्धयित गायत्रीः सर्वा अन्वांह गायत्रछंन्दा वा अग्निः स्वेनैवैनं छन्दंसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवंत्यग्निम्मंथित्वा प्र हंरित तो सम्भवंन्तौ यजमानम्भि सम्भवतो भवंतं नः समनसावित्यांह शान्त्यै प्रहृत्यं जुहोति जातायैवास्मा अन्नमिपं दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं म्प्रियेणैवैनं धामा समर्धयत्यथो तेजंसा॥ [31]

वसूनितिं प्रसुव इत्युद्धौंऽन्तर्त पुवैनुन्दशं च॥६॥

ड्षे त्वेतिं ब्रहिरा दंत्त ड्रच्छतं इव ह्यंष यो यजंत उपवीर्सीत्याहोप ह्यंनानाक्रोत्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्यांह दैवीर्ह्यंता विशंः स्तीर्देवानुंपयन्ति वहीर्शज् इत्यांहर्त्विजो वे वह्नंय उशिज्स्तस्मादेवमांह बृहंस्पते धारया वस्नीतिं [32]

आह् ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पित् ब्रह्मंणैवासमें पृश्नवं रुन्द्वे ह्व्या ते स्वदन्तामित्यांह स्वदयंत्येवैनान्देवं त्वष्टर्वसुं रुण्वेत्याह त्वष्टा वे पंशूनाम्मिथुनाना रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति रेवंती रमध्वमित्यांह पृशवो वे रेवतीः पृशूनेवासमें रमयति देवस्यं त्वा सवितुः प्रसव इतिं [33]

रशनामा देते प्रसूँत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम्पूष्णो हस्ताभ्यामित्यांहु यत्यां ऋतस्यं त्वा देवहविः पाशेना रंभ इत्यांह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवैनंमृतेना रंभतेऽख्णाया परि हरित वध्यः हि प्रत्यश्चम्प्रतिमुश्चन्ति व्यावृत्त्ये धर्षा मानुंषानिति नि युनिक्ति धृत्यां अन्द्राः [34] त्वौषंधीभ्यः प्रोख्यामीत्यांहान्च्यो ह्येष ओषंधीभ्यः सम्भवंति यत्पशुर्पाम्पेरुर्सीत्यांहैष ह्यंपाम्पाता यो मेधांयार्भ्यते स्वात्तं चिथ्सदेव ह्व्यमापो देवीः स्वदंतैनमित्यांह स्वदयंत्येवैनंमुपरिष्टात्प्रोख्यंत्युपरिष्टादेवैनम्मेध्यं करोति पाययंत्यन्तरत एवैनम्मेध्यं करोत्यधस्तादुपौख्यति सर्वतं एवैनम्मेध्यं करोति॥ [35]

आघारम्पंचन्ते द्वादंशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादंश च॥७॥

अग्निना वै होत्रां देवा असुंरान्भ्यंभवत्रृग्नयं सिम्ध्यमानायानुं ब्रूहीत्यांह भ्रातृंव्याभिभूत्ये सप्तदंश सामिधेनीरन्वांह सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यं सप्तद्शान्वांह द्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवध्सरम्प्रजा अनु प्र जांयन्ते प्रजानाम्प्रजनंनाय देवा वै सामिधेनीरन्च्यं युज्ञं नान्वंपश्यन्थ्स प्रजापंतिस्तूष्णीमांघारम् [36]

आघारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वंपश्यन् यत्तूष्णीमांघारमांघारयां यज्ञस्यानुंख्यात्या असुरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णी १ होमेनांव यत्तूष्णीमांघारमांघारयंति भ्रातृंब्यस्यैव तद्यज्ञं वृंङ्के परिधीन्थ्सम्मार्षि पुनात्येवैनान्त्रिस्त्रिः सम्मार्ष्टि त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रख्यंसामपहत्यै द्वादंश सम्पद्धन्ते द्वादंश [37]

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथी संवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समेध्ये शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघारांऽग्निः सर्वा देवता यदांघारमांघारयंति शीर्षत एव यज्ञस्य यजांमानः सर्वा देवता अवं रुन्द्वे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघार आत्मा पृशुरांघारमाघार्य पृशुर समनत्त्वात्मन्नेव यज्ञस्यं [38]

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्यांह वायुदेवत्यों वै प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुंहोति सं यजंत्रैरङ्गानि सं यज्ञपंतिराशिषेत्यांह यज्ञपंतिमेवास्याशिषं गमयति विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र उपिरष्टात्पशुम्भ्यंवमीत्तस्मांदुपिरष्ट द्यन्ति यदुपिरष्टात्पशु समनक्ति मेध्यमेव [39]

पुनं करोत्यृत्विजों वृणीते छन्दा रेस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पृशवंः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दा रेस्युभयस्यावं रुख्या एकांदश प्रयाजान् यंजित् दश् वै पृशोः प्राणा आत्मैकांद्शो यावांनेव पृशुस्तम्प्र यंजित व्पामेकः परि शय आत्मैवात्मान्म्परि शये वज्रो वै स्विधितिर्वज्ञो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वर्ज्रं कृत्वा सोममप्रन्धृतेनाक्तौ पृशं त्रायथामित्याह वर्ज्रेणैवैनं वशे कृत्वा लंभते॥ [40]

लोकार्य नीयते यद्वर्ही रुश्मर्यः सुप्तित्रिरशच॥८॥

पर्यम्नि करोति सर्वहृतंमेवैनं करोत्यस्केन्दायास्केन्न्र्र् हि तद्यद्धृतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्यम्नि करोति त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रख्यंसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पृशू (३) र्नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पृशुस्तय्यँदंन्वारभेत प्रमायंको यज्ञमानः स्यादथो खल्वांहः सुवर्गाय वा एष लोकायं नीयते यत् [41]

पश्रिति यन्नान्वारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत वपाश्रपंणीभ्याम्न्वारंभते तन्नेवान्वारंब्यं नेवानंन्वारब्ध्मप् प्रेष्यं होतर्ह्व्या देवेभ्य इत्याहेषितः हि कर्म क्रियते रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रियधा विश्वतत्यांह यथायजुरेवैतद्ग्निनां पुरस्तादेति रख्यंसामपंहत्यै पृथिव्याः संपृचंः पाहीतिं ब्रहिः [42]

उपाँस्यत्यस्केन्दायास्केन्न् हि तद्यद्वरहिषि स्कन्दत्यथीं बर्हिषदंमेवेनं करोति पराङा वर्ततेऽध्वर्युः पृशोः संज्ञप्यमानात्पृशुभ्यं एव तन्नि ह्रुंत आत्मनोनां व्रस्काय् गच्छंति श्रियम्प्र पृश्चनां प्रोति य एवं वेदं पृश्चाञ्चों का पृषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमंस्त आतानेत्यां हादित्यस्य वै रश्मयंः [43]

आतानास्तेभ्यं एव नमंस्करोत्यन्वा प्रेहीत्यांह आतृंब्यो वा अर्वा आतृंब्यापनुत्त्ये घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांहाशिषंमेवेतामा शांस्त आपो देवीः शुद्धायुव इत्यांह यथायुजुरेवेतत्॥ [44]

स्वर्धितिश्वैवाच्छिन्नो हुव्येनेप्येत्यांहु पद्गंत्वारि श्रच॥१॥

पृशोर्वा आलंब्यस्य प्राणाञ्छुगृंच्छति वाक्त आ प्यांयताम्प्राणस्त आ प्यांयतामित्यांह प्राणेभ्यं एवास्य शुच श्रमयति सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवी शुक्प्र विंशति शमहोंभ्यामिति नि नयत्यहोरात्राभ्यांमेव पृथिव्यै शुच श्र शमयत्योषेधे त्रायंस्वैन स्वधिते मैन हिश्सीरित्यांह वज्रो वे स्वधितिः [45] शान्त्ये पार्श्वत आच्छाति मध्यतो हि मनुष्यां आच्छान्तिं तिर्श्वीनमा च्छांत्यनूचीन् हि मनुष्यां आच्छान्ति व्यावृत्त्ये रख्यंसाम्भागोऽसीति स्थविमतो ब्रहिर्क्कापांस्यत्यस्नव रख्या सि निरवंदयत इदमह रख्योऽध्मं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इत्यांह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव [46]

देष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावंधमं तमों नयतीषे त्वेतिं वपामुत्खिंदतीच्छतं इव ह्येष यो यजंते यदुंपतृन्द्याद्रुद्रौंऽस्य पश्न्यातुंकः स्याद्यन्नोपतृन्द्यादयंता स्याद्न्ययोपतृणत्त्यन्यया न धृत्ये घृतेनं द्यावापृथिवी प्रोण्वांथामित्यांह् द्यावांपृथिवी एव रसेनान्त्त्विछेन्नः [47]

रायः सुवीर् इत्यांह यथायजुरेवैतत्क्रूरिमंव वा एतत्करोति यद्वपामुंत्खिदत्युर्वन्तिरंख्यमन्विहीत्यांह् शान्त्यै प्र वा एषोंऽस्माल्लोकाच्यंवते यः पृशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभंते वपाश्रपंणी पुनर्न्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निनां पुरस्तांदिति रख्यंसामपंहत्या अथो देवतां एव ह्व्येनं [48] अन्वेति नान्तममङ्गार्मितं हरेद्यदंन्तममङ्गारमितहरेंद्देवता अति मन्येत वायो वीहि स्तोकानामित्यांह तस्माद्विभंक्ताः स्तोका अव पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पंशूनां यद्वपाग्रमोषंधीनाम्बर्हिर समर्धयत्यथो ओषंधीष्वेव पृशून्प्रति ष्ठापयति स्वाहांकृतीभ्यः प्रेष्येत्यांह [49]

यज्ञस्य सिष्टिय प्राणापानौ वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यमात्मा वपा पृंषदाज्यमंभिघार्य वपामभि घांरयत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापानौ दंधाति स्वाहोर्ध्वनंभसम्मारुष् गंच्छत्मित्यांहोर्ध्वनंभा ह स्म व मांरुतो देवानां वपाश्रपंणी प्रहंरित तेनैवेने प्र हंरित विषूंची प्र हंरित तस्माद्विष्वंश्रौ प्राणापानौ॥ [50]

एतौ पंशूनार समेंधस्यैव तस्यावौत्तमस्यावं द्यतीति पश्चंचत्वारिरशच॥10॥

प्शुमालभ्यं पुरोडाशं निर्वपित समेधमेवेनमा लेभते वपया प्रचर्य पुरोडाशंन प्र चंर्त्यूर्वे पुरोडाश ऊर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधात्यथो प्रशोरेव छिद्रमि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृंच्छति शृत ह्वीः (३) शंमित्रिति त्रिषंत्या हि देवा योऽश्वंत शृतमाह स एनंसा प्राणापानौ वा पृतौ पंशूनाम् [51]

यत्पृषदाज्यम्पृशोः खलु वा आलंब्यस्य हृदंयमात्माभि समेति यत्पृषदाज्येन हृदंयमभिघारयंत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापा दंधाति पृशुना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तंऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंशिछ्त्त्वा मेध्म्प्राख्यांरयन्थ्स प्रख्योंऽभवृत्तत्प्रख्यस्यं प्रख्यत्वं यत्प्रंख्यशाखोत्तंरब्र्हिभ्वंति समेधस्यैव [52]

पृशोरवं द्यति पृशुं वै ह्रियमांणु रख्या रस्यनुं सचन्ते उन्तरा यूपं चाहवनीयं च हरित रख्यं सामपंहत्यै पृशोर्वा आलंब्यस्य मनोऽपं क्रामित मनोतांयै हिविषों उवदीयमां नस्यानुं ब्रूहीत्यां हु मनं पृवास्यावं रुन्द्ध एकांदशावदानान्यवं द्यति दश् वै पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांने व पृशुस्तस्यावं [53]

द्यति हृदंयस्याग्रेऽवं द्यत्यथं जिह्नाया अथ् वर्ष्यंसो यद्वै हृदंयेनाभिगच्छंति ति जिह्नह्यां वदित यि जिह्नह्या वदिति तद्रसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पृशोर्यथापूर्वं यस्यैवमंवदायं यथाकाम्मुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्यं पृशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्यावं द्यति मध्यतो हि प्राण उत्तमस्यावं द्यति [54]

उत्तमो हि प्राणो यदीतंरं यदीतंरमुभयंमेवाजांमि जायंमानो वै ब्राँह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जांयते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेनं देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्यं एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वां ब्रह्मचारिवासी तदंवदानैरेवावं दयते तदंवदानांनामवदान्त्वन्दंवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा अग्निमंब्रुवन्त्वयां वीरेणासुरान्भि भंवामेतिं [55]

सौंऽब्रवीद्वरं वृणे प्रशोरुंद्धारमुद्धंरा इति स एतमुंद्धारमुदंहरत् दोः पूर्वार्धस्यं गुदम्मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुरा यत्र्यङ्गाणाः समवद्यति भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यख्णायावं द्यति तस्मादख्णाया पृशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये॥ [56]

घ्रन्ति यन्तङ्क्षलुं चतुरुपं ह्रयत् आज्युय्यँत्पृषदाज्येन पट्वं॥ 11॥

मेदंसा सुचौ प्रोणींति मेदोरूपा वै प्शवीं रूपमेव पृशुषुं दधाति यूषन्नंवधाय प्रोणींति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधाति पार्श्वनं वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा एतत्पंशूनां यत्पार्श्व॰ रसं एष पंशूनां यद्वसा यत्पार्श्वनं वसाहोमम्प्रयौतिं मध्यत एव पंशूना॰ रसंं दधाति घ्रन्तिं [57]

वा एतत्पशुं यथ्मंज्ञपयंन्त्येन्द्रः खलु वे देवतंया प्राण ऐन्द्रांऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गंअङ्गे नि देंध्यदित्यांह प्राणापानावेव पशुषुं दधाति देवं त्वष्ट्रभूरिं ते स॰संमेत्वित्यांह त्वाष्ट्रा हि देवतंया पशवो विषुंरूपा यथ्मलंख्याणो भव्येत्यांह विषुंरूपा ह्येते सन्तः सलंख्याण एतर्हि भवंन्ति देवत्रा यन्तम् [58]

अवसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्त्वत्याहानुंमतमेवैन पित्रा सुंवर्गं लोकं गंमयत्यर्ध्चे वंसाहोमं जुंहोत्यसौ वा अर्ध्च इयमर्ध्च इमे एव रसेनानिक्त दिशों जुहोति दिशं एव रसेनानक्त्यथों दिग्भ्य एवोर्ज् रसमवं रुन्द्धे प्राणापानौ वा एतौ पंशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलुं [59]

वै देवतंया पृशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह् वनस्पत्येऽनुं ब्रूहि वनस्पतंये प्रेष्येतिं प्राणापानावेव पृशुषुं दधात्यन्यस्यान्यस्य समवृत्त समवंद्यति तस्मान्नानांरूपाः पृशवो यूष्णोपं सिश्चति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधातीडामुपं ह्वयते पृशवो वा इडां पृशूनेवोपं ह्वयते चृतुरुपं ह्वयते [60]

चतुंष्पादो हि पृशवो यं कामयेतापृशुः स्यादित्यंमेदस्कं तस्मा आ देध्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवेनंम्पृशुभ्यो निर्भजत्यपृशुरेव भंवित यं कामयेत पृशवो रूपेणैवास्मे पेर्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवास्मे पृश्चवं रुन्द्धे पशुमानेव भंवित प्रजापितर्य्ज्ञमंसृजत स आज्यम् [61]

पुरस्तांदसृजत पृशुम्मध्यतः पृंषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इंज्यन्ते पृशुनां मध्यतः पृंषदाज्येनांनूयाजास्तस्मादेति पश्चाथ्मृष्टः ह्येकांदशानूयाजान् यंजति दश व पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तमन् यजति प्रन्ति वा पृतत्पृशुं यथ्मंज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यं यत्पृंषदाज्येनांनूयाजान् यजंति प्राणापानावेव पृशुषुं दधाति॥ [62]

युजेन ता उप्परिक्षेर्देवा वे युज्ञमाश्रींध्रे ब्रह्मवादिनुस्सत्वे देवस्य ग्रावाणम्प्राण उपार्श्वग्रा देवा वा उपार्शो वाग्वे मित्रय्युजस्य बृहस्पतिर्देवा वा आंग्रयणाग्रानेकांदश॥11॥ युजेनं लोके पंशुमान्थ्रस्याथ्सवंनुम्माध्यन्दिनुबाँग्वा अरिक्तानि तत्युजा अभ्येकंपश्चाशत्॥51॥ युज्ञेन गौर्भि निवंतिते॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

रेतों मित्रावर्रुणौ गच्छ स्वाहा नभों हृदयशूलन्द्वात्रिर्शशच॥1॥

यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उंप्यिङ्गेरेवासृंजत् यदुंप्यजं उप्यजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविम्तोऽवं द्यति स्थविम्तो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्दन्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न पूर्यावंत्यति यत्पंर्यावृत्येदुदावृतः प्रजा ग्राहुंकः स्यात्समुद्रं गंच्छ् स्वाहेत्यांह रेतः [1]

पुव तद्दंधात्यन्तिरेख्यं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरेख्येणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यन्तिरेख्यः ह्यनुं प्रजाः प्रजायन्ते देवः संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवितृप्रंसूत पुवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे गंच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यांमेवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे गंच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यांमेवास्मैं प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे ह्यनुं प्रजाः प्रजायंन्ते मित्रावरुंणौ गच्छु स्वाहाँ [2]

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छु स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा यज्ञं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दा स्सि गच्छु स्वाहेत्यांह प्रश्वो व छन्दा स्सि प्रशूनेवावं रुन्द्धे द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्मः [3]

दिव्यं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि यंच्छत्युग्निं वैश्वान्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्याम्प्रति ष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽवद्यतिं गुदस्य मनों मे हार्दि युच्छेत्यांह प्राणानेव यंथास्थानमुपं ह्वयते पृशोर्वा आलंब्यस्य हृदंय् शुगृंच्छिति सा हृंदयशूलम् [4]

अभि समेति यत्पृंथिव्या है द्वयशूलमुद्दासयैत्पृथिवी श् शुचार्पये द्वद्प्यंपः शुचार्पये च्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च संधावुद्दां सयत्युभयंस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यांयेच्छुचैवैनं मर्पयति [5]

स्यादिन्द्रों गृह्णीयादंस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विर्श्शतिश्च॥2॥

देवा वै यज्ञमाग्नींध्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिंष्यत् तदंब्रुवन्वसंतु न नं इदिमिति तद्वंसतीवरींणां वसतीविरित्वम् तिस्मिन्प्रातर्न समेशक्रुवन्तद्फ्सु प्रावेशयन्ता वंसतीवरींरभवन्वर्यज्ञो वै वंसतीवरींर्यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसित यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनांरब्थोऽस्य यज्ञः स्यात् [6]

यज्ञं वि च्छिंन्द्याञ्च्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय सश्रं ऋणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाथ्म हि गृह्णीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृह्णाति पशवो वे वंसतीवरीः पश्र्नेवारभ्यं गृह्णीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयात्रिर्मागुंका अस्मात्पशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पश्न्गृह्णातीन्द्रंः [7]

वृत्रमंहुन्थ्सो ई ऽपो ई ऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय सदेवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरुंणगृहीता व स्थांवरा यथ्स्थांवराणां

गृह्णीयात् [8]

वर्रणेनास्य यज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मां ताम्रा आपो दिवां दद्दश्चे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्मां चन्द्रा आपो नक्तं दद्दश्चे छायाये चातपंतश्च संधौ गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृह्णाति ह्विष्मार्थ अस्तु [9]

सूर्य इत्यांह् सश्रुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अंनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्पदय्चा गृह्णाति किः सादयित सप्त सम्पंद्यन्ते सप्तपंदा शक्वंशे पृशवः शक्वंशे पृश्नवेवावं रुन्द्धेऽस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आधीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेदस्मिल्लोंके पंशुमान्थ्स्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मिन्नं [10]

लोके पंशुमान्थस्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परि हरति रख्यंसामपंहत्या इन्द्राग्नियोर्भाग्धेयीरस्थेत्यांह यथायजुरेवैतदाग्नीं प्रयं वासयत्येतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नीं प्रयायज्ञे वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नीं प्रयायज्ञे वे यज्ञस्यापंराजितं यतः खलु वे

यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञश् रख्याश्स्यवं चरन्ति यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रख्यंसामनंन्ववचाराय न ह्यंता ईलयन्त्या तृंतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य संतंत्ये॥ [11]

वाचो हवंम्भिघृंतानां गृह्णात्युत पश्चंवि श्यातिश्च॥ 3॥

चतुर्थः प्रश्नः

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अध्वर्यः स्याद्यः सोमंमुपावहर्न्थ्सर्वाभ्यो देवताभ्य उपावहरेदितिं हृदे त्वेत्यांह मनुष्यम्य एवैतेनं करोति मनंसे त्वेत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीवें देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वाभ्य उपावंहरित पुरा वाचः [12]

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकंरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति सर्वाणि छन्दा स्यन्वांह पृशवो वे छन्दा स्यान्त्रिया तेर्जस्कामस्य पिरं दध्यात्रिष्टुभैन्द्रियकां मस्य जगंत्या पृशुकां मस्यानुष्टुभौ प्रतिष्ठाकां मस्य पृज्ञा यज्ञकां मस्य विराजान्नं का मस्य

शृणोत्वृग्निः सुमिधा हवम् [13]

म् इत्यांह सिवृतृप्रंसूत एव देवतांभ्यो निवेद्यापोऽच्छैंत्यप इंष्य होत्रित्यांहेषित हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्यांह मित्रावरुणो वा अपां नेतारो ताभ्यांमेवेना अच्छैति देवींरापो अपां नपादित्याहाहुंत्यैवेनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथों ह्विष्कृंतानामेवाभिघृंतानां गृह्णाति [14]

कार्षिर्सीत्यां हु शमंलमेवासामपं प्रावयित समुद्रस्य वोख्यित्या उन्नय इत्यांह तस्मांद्द्यमांनाः पीयमांना आपो न ख्वींयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्ंहोतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्क्र्स्यकर्यं वसतीवरीर्व्यानंयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावैतदांह यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः पिरुधौ निमार्ष्टि यद्यंतिरात्रो यज्ञुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकतूनां व्यावृत्त्ये॥ [15]

यजुंषा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारि॰शच॥४॥

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इति ग्रावांणमा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्य आस्ताम् पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांह यत्ये पृशवो वे सोमौ व्यान उपारशुसवंनो यदुंपारशुसवंनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेति मिमीत इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते [16]

पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराडित्राज्ञेवान्नाद्यमवं रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपार सोमपीथो य पृवं वेद नाप्स्वार्तिमार्च्छंति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य पृवैनम् [17]

लोकेभ्यः सम्भंरित सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशोऽनु प्राविंशत्प्रागपागुदंगधरागित्यांह दिग्भ्य एवेन् र सम्भंरत्यथो दिशं एवास्मा अवं रुन्द्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह कामुंका एन् इं स्त्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादाँभ्यं नाम जागृवीतिं [18]

आहै्ष वै सोमंस्य सोमपी्थो य एवं वेद न

सौम्यामार्तिमार्च्छति प्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्य १ शूनपं गृह्णति त्रायंत एवैनंम्प्राणा वा अ१ शवंः पशवः सोमोऽ१ शून्पन्रिपं सृजित प्राणानेव पशुषं दधाति द्वौद्वाविषं सृजित तस्माद्वौद्वौं प्राणाः॥ [19]

मार्थ्यन्दिनमुष्टावंष्टावेष मनंस्त्वा पुर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे चं॥५॥

प्राणो वा एष यदुंपा्रश्र्यदुंपा्रश्चंग्रा ग्रहां गृह्यन्तें प्राणमेवानु प्र यंन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातःसवन एवाहं यज्ञर सङ्स्थांपयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रेऽभि षुंणोत्यष्टाख्वंरा गायत्री गांयत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनम्व तेनाप्रोत्येकांदश् कृत्वो द्वितीयमेकांदशाख्वरा त्रिष्ठुत्रेष्टुंभम्माध्यंदिनम् [20]

सर्वनम्माध्यंदिनम्व सर्वनं तेनांप्रोति द्वादंश कृत्वंस्तृतीयन्द्वादंशाख्यरा जगंती जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसव् तेनांप्रोत्येता १ ह् वाव स यज्ञस्य स १ स्थितिमुवाचास्कंन्दायास्वं हि तद्यद्यज्ञस्य स १ स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनम्भ्रातृंव्यो भवति य एवं वेद तस्मांदृष्टावंष्टौ [21] ग्रहां गृह्यन्ते किम्पंवित्र उपार्श्यारिति वाक्पंवित्र इतिं ब्रूयात् वाचस्पतंये पवस्व वाजित्रित्यांह् वाचैवैनंम्पवयति वृष्णो अर्श्युभ्यामित्यांह् वृष्णो ह्यंतावर्श्य यो सोमंस्य गमंस्तिपूत् इत्यांह् गमंस्तिना ह्यंनम्पवयंति देवो देवानाम्पवित्रंमसीत्यांह देवो ह्यंषः [22]
सन्देवानाम्पवित्रय्यंषाम्भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह् येषार् ह्यंष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वांकृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत् मधुंमतीर्न् इषंस्कृधीत्यांह् सर्वमेवास्मां इदः स्वंदयति विश्वभ्यस्त्वेन्द्रयेभ्यों दिव्यभ्यः पार्थिवेभ्य

कृत्वों ऽभिषुत्यंम्ब्रह्मवादिनों वदन्ति पवित्रंवन्तो ऽन्ये

अष्ट्वित्यांह् मनं एवाश्र्जुत उर्वन्तिरिख्यमिन्विहीत्यांहान्तिरख्यते हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव प्रोख्यं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भांग्धेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदि कामयेत् वर्षुंकः पर्जन्यः [24]

इत्यांहोभर्येष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनस्त्वा [23]

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि यंच्छिति यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्युंत्तानेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेवोद्यंच्छिति यद्यंभिचरेदमुं ज्रह्यथं त्वा होष्यामीतिं ब्र्यादाहुंतिमेवेनंम्य्रेप्सन् हंन्ति यदिं दूरे स्यादा तिमेतोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेदमुष्यं [25]

त्वा प्राणे सांदयामीति सादयेदसंन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य सादयित षङ्किर्श्शिमः पवयित षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयित त्रिः पंवयित त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकेः पंवयित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्यात्रयंः पशूना हस्तांदाना इति यत्रिरुपार्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयंः पशूना हस्तांदानाः हस्तांदानाः पुरुषो हस्ती मुर्कटः॥ [26]

त् उभयाँन्गृह्यते चतुंश्चत्वारि श्वच॥६॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उपार्शौ यज्ञर सङ्स्थाप्यंमपश्यन्तमुंपार्शौ समस्थापयन्तेऽसुंरा वज्रमुद्यत्यं देवानुभ्यायन्त् ते देवा बिभ्यंत इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रों उन्तर्यामेणान्तरंधत्त तदंन्तर्यामस्यान्तर्यामृत्वम् यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानो उन्तर्धत्ते उन्तस्तें [27]

द्धामि द्यावांपृथिवी अन्तरुर्वन्तिरंख्यमित्यांहैभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृंव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वयः स्म इति तेंऽब्रुवन्मघंवन्ननं न आ भजेतिं सजोषा देवैरवंरैः परेश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान् [28]

अन्वाभंजथ्मजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयांनुन्वाभंजत्यन्तर्यामे मंघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैंत्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहापानस्य धृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांताम्प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृह्यते [29]

प्राणापानयोर्विधृंत्यै प्राणापानौ वा पृतौ यदुंपा श्वन्तर्यामौ व्यान उपा श्रुसवनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यस ईस्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिंनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत् सर्वमायुंरियादिति स इस्पृंष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानौ सं तंनोति सर्वमायुंरेति॥ [30]

स्वद्य सोमांस्सहाष्टावि १ शतिश्व॥ ७॥

वाग्वा एषा यदैँन्द्रवाय्वो यदैँन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचंमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन र हनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति तस्मांदैन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुविन्नमं नंः स्वदय [31]

इति सोंऽब्रवीद्वरं वृणे मद्देवत्यांन्येव वः पात्रांण्युच्यान्ता इति तस्मांन्नानादेवत्यांनि सन्ति वायव्यांन्युच्यन्ते तमेंभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्रहि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविंन्दन्थ्साऽदिंतिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृंह्णीध्वम्मद्देवत्यां एव वः सोमाः [32]

सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन् यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयांनि साख्यात्तान्यस्यै तस्मांदेवमांह् वाग्वै पराच्यव्यांकृतावदत्ते देवा इन्द्रंमब्रुवित्रमां नो वाचं व्याकुर्विति सोंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं चैवैष वायवे च सह गृंह्याता इति तस्मांदैन्द्रवायवः सह गृंह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽव्कम्य व्याकरोत्तस्मांदियं व्याकृता वागुंद्यते तस्मांध्मकृदिन्द्रांय मध्यतो गृंह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥ [33]

पुष चैन्द्रवायुवो द्वावि १ शतिश्च॥ ८॥

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन हनामेति सौंऽब्रवीन्नाह सर्वस्य वा अहम्मित्रम्स्मीति तमंब्रुवन् हनांमैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे पर्यसैव मे सोम श्रीणन्निति तस्मौन्मैत्रावरुणम्पर्यसा श्रीणन्ति तस्मौत्पृशवोऽपौकामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरितिं क्रूरमिव खलु वा एषः [34]

कुरोति यः सोमेन यजंते तस्मौत्पृशवोऽपं क्रामिन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणाति पृशुभिरेव तन्मित्र संमूर्धयंति पृशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैविम्मित्रोऽवेदप् मत्क्रूरं चुकुर्षः पृश्ववः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमंवृणीत् वर्रुणं देवा अंब्रुवन्त्वया रशुभुवा सोम् राजांन रहनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं च [35]

पुवेष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनम श्र्भवा प्रन्ति वेश्येन वेश्य श्रृद्रेणं श्रूद्रत्न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवित्रदं नो वि वांसयत्मिति तावंब्रूताव्वं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो ग्रहों ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यद्पा श्र्वन्तर्यामौ मित्रोऽह्र जंनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छ्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्रि॥ [36]

मनुष्यचरावुंदपात्रमुंपह्वयंत द्विदेवत्याः षद्वंत्वारि श्राच॥९॥

यज्ञस्य शिरों ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्षिजौ वे स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूताव्वँ वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यांमेतमांश्विनमंगृह्वन्ततो वे तो यज्ञस्य शिरः प्रत्यंधत्ताम् यदांश्विनो गृह्यतं यज्ञस्य निष्कृत्यै तो देवा अंब्रुवृत्तपूर्तौ वा इमो मंनुष्यच्रौ [37]

भिषजाविति तस्माँ द्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूंतो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्पवमानेनं पवियुत्वा ताभ्यांमेतमांश्विनमंगृह्वन्तस्मांद्वहिष्पवमाने स्तुत आंश्विनो गृंह्यते तस्मांदेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वे बंहिष्पवमान आत्मानंमेव पंवयते तयोंश्वेधा भैषंज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृंतीयमृप्सु तृतींयम्ब्राह्मणे तृतींयन्तस्मांदुदपात्रम् [38]

उपनिधायं ब्राह्मणं देख्यिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावंदेव भेषजं तेनं करोति समर्धुंकमस्य कृतम्भंवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्यां गृह्मन्तें द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्वौद्धौ बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा यदिडाम्पूर्वां द्विदेवत्येभ्य उपह्वयेत [39]

पृश्भिः प्राणान्-तर्दधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवत्यां-भख्ययित्वे ह्वयते प्राणान्वात्मन्धित्वा पृश्नुनुपं ह्वयते वाग्वा ऐंन्द्रवाय्वश्चर्ख्यं मैत्रावरुणः श्रोत्रंमाश्विनः पुरस्तांदैन्द्रवाय्वम्भंख्यत्समात्पुरस्तांद्वाचा वंदति पुरस्तांन्मैत्रावरुणं तस्मांत्पुरस्ता चर्ख्यं

तस्मौत्पुरस्तौद्वाचा वंदति पुरस्तौन्मैत्रावरुणं तस्मौत्पुरस्ताचख्य पश्यति सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मौध्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते यिह्वेदेवृत्याः [40]

अरिक्तानि पात्रांणि सादयित तस्मादिरक्ता अन्तर्तः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनं यज्ञ रख्या रख्या रख्या रख्या रख्या चरन्ति यदिरक्तानि पात्रांणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रख्यंसामनं ववचाराय दिख्यंणस्य हिवधानस्योत्तरस्यां वर्तन्या र सादयित वाच्यंव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य संतंत्य॥ [41]

आत्मना परा निष्प्र शुक्रशोंचिषा यवंस्य सप्तित्रिरंशच॥10॥

बृह्स्पतिर्देवानाम् पुरोहित आसी च्छण्डा मर्कावसंराणा म्ब्रह्मण्य देवा आसन्ब्रह्मण्यन्तो उसुरास्ते ई उन्योन्यं नाशंक्र वन्निभिवितुन्ते देवाः शण्डा मर्कावुपां मन्नयन्त तावंब्र तावँ वृणावहे ग्रहां वेव नावत्रापिं गृह्येता मिति ताभ्यां मेतौ शुक्राम् न्थिनां वगृह्यन्ततों देवा अभवन्यरासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्राम् न्थिनौं गृह्येते भवंत्यात्मना पर्गं [42]

अस्य भ्रातृंच्यो भवति तौ देवा अंपनुद्यात्मन् इन्द्रायाजुहवुरपंनुत्तौ शण्डामर्को सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः संकृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनांवात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरिन्द्रो ह्यंतानिं रूपाणि करिंऋदचंरदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां मन्थ्यंपिगृह्य प्राश्चो निः [43]

ऋामृत्स्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांवावृत्यं जुहुत्स्तस्मांत्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चख्युंषी वा एते यज्ञस्य यच्छुकामृन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्मांद्भितो नासिकां चख्युंषी तस्मान्नासिकया चख्युंषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो रख्यंसामपंहत्ये देवा व याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नन्ता स्ताभिः प्र [44]

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादस्रां आस्नता एस्ताभिरपानुदन्त प्राचीर्न्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाचैव प्रस्तांच यजंमानो भ्रातृं व्यान्प्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनुं प्रजाः प्र जांयन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च स्वीराः प्रजाः प्रजायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च स्वीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा [45]

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मुन्थी मुन्थिशोचिषेत्यांहैता

वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुंप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यंस्य प्रजा जांयते नाद्यां प्रजापंतेरख्यंश्वयत्तत्परांपत्तद्विकंङ्कत्म्प्रावि नारंमत तद्यवम्प्राविंशत् तद्यवेंऽरमत तद्यवंस्य [46]

यवत्वयाँद्वैकंङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजापतेरेव तचख्युः सम्भंरति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माध्मत्यान्मंन्थिपात्र सदो नाश्चृत इत्यातिपात्र हीतिं ब्रूयाद्यदंश्ववीतान्थौं ऽध्वर्यः स्यादार्तिमार्च्छ्तस्मान्नाश्चृते॥ [47]

आहाुग्रुयुणुत्वम्प्रुजापंतिरेवेतिं वि*शृतिश्चं॥11॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽग्रम्पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रंमेव संमानानाम्पर्येति रुग्णवंत्यर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्षाग्रं समानानाम्पर्येति ये देवा दिव्येकांदश् स्थेत्यांह [48]

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पुवैन् सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतंया वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपंकान्तायां तूष्णीं ग्रहांनगृह्णत् साऽमंन्यत् वागुन्तर्यंन्ति वै मेति साग्रंयणम्प्रत्यागंच्छत्तदाँग्रयणस्याँग्रयणत्वम् [49]

तस्मांदाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीम्पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां ध्सारीयंति म् आख् इयंति नापं राध्स्यामीत्यंपावसृजत्येवमेव तदंध्वर्युरांग्रयणं गृहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिरहिं करोत्युद्गातृनेव तद्वंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणो यदांग्रयणं गृहीत्वा हिंकरोतिं प्रजापंतिरव [50]

तत्प्रजा अभि जिंघ्रति तस्माँद्धथ्यं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणः सर्वनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञ स् सं तंनोत्युपरिष्टादा नयिति रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्णाति प्र जंनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्मत्याद्वांयत्री किनेष्ठा छन्दंसा स्मृती सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्येष व गांयित्रियै वथ्सो यदाँग्रयणस्तमेव तदंभिनिवर्त सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माँद्धथ्यम्पाकृतं गौर्भि नि वर्तते॥ [51]

इन्द्रीं वृत्रायायुर्वे युज्ञेनं सुवर्गायेन्द्रीं मुरुद्धिरिदिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उपारशुपात्रेणेन्द्रीं वृत्रमंहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥11॥ इन्द्रीं वृत्राय पुनंर्ऋतुनांह मिथुनम्पुशवो नेष्टुः पत्नीमुपारश्वन्तर्यामयोर्द्धिचंत्वारिरशत्॥42॥ इन्द्रीं वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छ्त्स वृत्रो वज्रादुर्घतादिबभेत्सों ऽब्रवी

इतींन्द्रियमेव पुनःपुनर्नयेत्रयंस्नि १शच॥1॥

मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दाँस्यामीति तस्मां उक्थ्यंम्प्रायंच्छत्तस्मैं द्वितीयमुदंयच्छत्सों ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दाँस्यामीति [1] तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छत्तस्मैं तृतीयमुदंयच्छत्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सों ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दाँस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छत्तं निर्मायम्भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव [2]

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृं व्यस्य वृङ्कः इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छतस्मैं त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह यदेव विष्णंयन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णंमन्वाभंजित त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्रह स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंरहिवरसीत्यांह पुनंःपुनः [3]

ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चख्युर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तस्मां अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चख्युरन्वंति तस्मादेकं यन्तंम्बहवोऽनं यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भंवति तस्मादेको बह्लीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्सेनांपयेय्यमित्यंन्त्रराहंवनीयं च हिवधानं च तिष्ठन्नवं नयेत् [4]

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपिययमित्यन्तरा संदोहविधाने तिष्ठन्नवं नयेद्यज्ञमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयश्सेनांपियति सदं आलभ्यावं नयेत्सदस्यानेव यंज्ञयश्सेनांपियति॥ [5]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहांणां गृह्यते तस्मादायुंः प्राणानांमृत्तमम्मूर्धानं दिवो अंर्तिम्पृंथिव्या इत्यांह मूर्धानंमेवेन समानानां करोति वैश्वान्रमृतायं जातम्ग्निमित्यांह वैश्वान्र हि देवत्यायुंरुभ्यतोवेश्वानरो गृह्यते तस्माद्भ्यतंः प्राणा अधस्तांचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽधी ध्रुवस्तस्मांत् [6]

अध्यवाङ्गाणाँ उन्येषाम् प्राणानामु पाँ मे उन्ये ग्रहाः साद्यन्ते उनुंपोप्ते ध्रुवस्तस्माद्स्थ्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठं नित्त मा सेनान्या असुं रा वा उत्तर्तः पृथिवीम्पर्याचिकी रष्टन्तान्देवा ध्रुवेणां ह रहन्तद्भुवस्यं ध्रुवत्वय्यँ द्भुव उत्तर्तः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धोतृ चमसे ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं [7]

आयुर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवनीय इत्यांहः पुरस्ता्द्यायुंषो भुङ्के मध्यतोऽवनीय इत्यांहर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवनीय इत्यांहरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमांनायामवं नयति वैश्वदेव्यों वै प्रजाः प्रजास्वेवायुंदधाति॥

[8]

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुंस्त्रि×शच॥3॥

यज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषंय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञांत्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्वौद्वांवृतू उभ्यतोमुखमृतुपात्रम्भवित् कः [9]

हि तद्वेद यतं ऋतूनाम्मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रींणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव प्शून्प्रींणाति द्विः पुनंर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रींणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः पृशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः [10]

पुनंर्ऋतुनांह् तस्माँद्विपादश्चतुंष्पदः पृश्नूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुर्द्धिः पुनंर्ऋतुनांहाऋमंणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये नान्योन्यमनु प्र पंद्येत यदन्यौऽन्यमंनु प्रपद्येतुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः स्युः [11] प्रसिद्धमेवाध्वर्युदिख्यिणेन प्र पंद्यते प्रसिद्धम्प्रतिप्रस्थातोत्तरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दिख्यिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतोऽस् स्र सर्पौऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोद्शो मास् इत्यांहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ [12]

तस्मादुसावादित्यस्त्रिष्ट्शर्च॥४॥

सुवर्गाय वा एते लोकार्य गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नमृंतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्दधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यिदेन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नो गृह्यत् ओजं एवावं रुन्द्धे वैश्वदेव श्रुं ऋपात्रेणं गृह्णाति वेश्वदेव्यों वे प्रजा असावांदित्यः शुक्रो यद्वैंश्वदेव श्रुं ऋपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः [13]

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कुदेति तस्माथ्सर्व एव मंन्यते माम्प्रत्युदंगादितिं वैश्वदेव श्रुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेव श्रुंक्रपात्रेणं गृह्णातिं प्रजास्वेव तेजों दधाति॥ [14]

प्रथमेनांगृह्णीत देवतांस्वष्टावि रंशतिश्च॥५॥

इन्द्रों मुरुद्धिः सांविद्येन माध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्माध्यंदि

भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मेरुत्वतीया उदेव प्रथमने [15] यच्छति प्र हंरति द्वितीयंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सः स्कुंरुते यन्मं रुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृंजति द्वितीयेंन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र ५ हत्वा पराम्परावतंमगच्छुदपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभवत्स एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यतानंगृह्णीत [16] प्राणमेव प्रथमेनांस्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्पर वा एते यर्जमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयंनात्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमंहन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं

महेन्द्रत्व स प्तम्माहेन्द्रमुद्धारमुदंहरत वृत्र सहत्वान्यासुं

देवतास्विध यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजमान

सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यर्जमानस्य

गृह्यन्ते तस्यं वृत्रं जुघ्नुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं

मरुत्वृतीयानगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजानाद्यदंतुपात्रेणं

मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञांत्ये वज्रं वा एतं यजमानो

उद्धंरतेऽन्यासुं प्रजास्वधिं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्र शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमान एव तेजों दधाति॥ [17]

पृव युज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तवि रंशतिश्च॥६॥

अदितिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्चात्सा रेतोंऽधत्त तस्यें चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचत्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत् यदग्रें प्राशिष्यामीतो मे वसीया सो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्चात्सा रेतोंऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत् सादित्येभ्यं एव [18]

तृतीयंमपच्द्रोगांय म इदः श्रान्तम्स्तिवित् तैंऽब्रुवन्वरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक्रः स एकोऽसद्यौंऽस्य प्रजायामृध्यांता अस्माक्म्भोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्योऽजायत् तस्य वा इयम्प्रजा यन्मंनुष्यौस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै यज्ञात् [19]

रुद्रम्नतरायुन्थ्स आंदित्यान्नवार्त्रमत् ते द्विदेवत्यांन्प्रापंद्यन्त्

तात्र प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष वध्यम्प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवत्येंभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त तस्मांदुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसृभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् [20]

मिथुनम्प्शवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं द्रध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधाति श्वतातङ्क्षीन मध्यत्वाय तस्मादामा पृक्कं दुहे पृशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्में पृशून्गृह्णाति पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्ग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पृशून्नर्तदंधाति [21]

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपा श्र्युसवंनः स एतमेव सोमपीथम्परि शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्यैष ते सोमपीथ इत्यांह् विवंस्वन्तमेवादित्य सोमपीथेन् समर्धयित् या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्द्वे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदिं चिरमवंर्षुको न सादयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्वर्याद्रुद्वम्प्रजा

अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींख्येत यद्न्वीख्येत चर्खुरस्य प्रमायुंक इ स्यात्तस्मान्नान्वीख्यःं॥ [22]

अन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापंतिर्वा

विश्वे प्र पितृभ्यं पुवैतेनं करोत्येकान्नवि रश्चितिश्चं॥ 7॥

पुष यदाँग्रयुणः प्रजानाम्प्रजननाय न सांद्यत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्वर्याद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेदेष वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयत्रियै लोके गृंह्यते यदाँग्रयुणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमाँग्रयुणादृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वे [23] देवास्तृतीय सर्वनं नोदंयच्छन्ते संवितारंम्प्रातः सवनभाग १

सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीय्रु सर्वनमुद्यच्छन्यत्तृंतीयसवने सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वनस्योद्यंत्ये सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँदृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सिवता प्रस्वानांमीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँदृह्णातिं सवितृप्रंसूत एवास्मैं प्रजाः प्र [24]

जन्यति सोमे सोमंम्भि गृह्णाति रेतं एव तद्दंधाति

सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह सोमे हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवैतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोति नम इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्वे नम इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन् स् सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्येषः॥ [25]

पर्नोः सुवर्गमुपंस्तितरमिन्द्रियाव् इत्यपिं सीद मिथुन्यंष्टौ चं॥८॥

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येते प्राणमेवानं प्रयन्ति प्राणमनूद्यंन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदौग्रयणः प्राण उपा १ शुः पत्नीः प्रजाः प्रजनयन्ति यदुंपा १ शुपात्रेणं पात्नीवृतमौग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानाम् प्रजनंनाय तस्मौत्प्राणम्प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइंतः पत्नीः सुवर्गम् [26]

लोकमंजिगा॰सन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्त एतम्पौबीवृतमंपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन् यत्पौबीवृतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमाण्यस्तं घृतं वर्ज्रं कृत्वाघ्रन्तं निरिन्द्रियम्भूतमंगृह्वन्तस्माध्स्रियो निरिन्द्रिया अदांयादीरिपं पापात्पुर्स उपंस्तितरम् [27]

वृदन्ति यद्धृतेनं पात्नीवृतः श्रीणाति वन्नेणैवैनं वशे कृत्वा गृंह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तस्मांदिमाम्प्रजा अनु प्र जांयन्ते बृह्स्पतिसुतस्य त इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयतीन्दो इत्यांह् रेतो वा इन्दू रेतं एव तद्दंधातीन्द्रियाव इतिं [28]

आह् प्रजा वा इंन्द्रियम्प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रंतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं स्जूर्देवेन त्वष्टा सोमंम्पिबेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनानाः रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघाः सन्थ्य पत्नीः प्रापंचत् तं न प्रति प्रायंच्छन्तस्मादिपं [29] वध्यम्प्रपंत्रुं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मौत्पात्नीवृते त्वष्ट्रेऽिपं

गृह्यते न सादयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वर्षद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भुर्यादशांन्तम्ग्रीथ्से

वर्षद्वरोति न रुद्रम्प्रजा अन्ववसृजति शान्तम् ग्रीथ्सोमं म्भख्ययत

सींद [30]

नेष्टः पत्नींमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टंिर रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानाम्प्रजनंनायाप उप प्र वंर्तयिति रेतं एव तथ्सिश्चत्यूरुणोप प्र वंर्तयत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नग्नंकृत्योरुमुप प्र वंर्तयित यदा हि नुग्न ऊरुर्भवृत्यर्थं मिथुनी भवतोऽथ रेतंः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ [31]

अुश्रीणादुन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥९॥

इन्द्रों वृत्रमंह्न्तस्यं शीर्षकपालमुदौँ ज्ञात्स द्रोणकल्शों ऽभव्य समस्रवृत्स होरियोज्नों ऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्ज्ञहवानी(३) मा हौषा(३) मिति सों ऽमन्यत् यद्धोष्याम्याम हौष्यामि यत्र होष्यामि यज्ञवेश्यसं केरिष्यामीति तमिप्रियत् होतु स् सौं ऽग्निरं व्रवीत्र मय्याम हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् [32]

तः शृतम्भूतमंजुहोद्यद्धानाभिंर्हारियोजनः श्रीणातिं शृतत्वायं शृतमेवनंम्भूतं जुहोति बृह्वीभिः श्रीणात्येतावंती- रेवास्यामुष्मिंश्रोंके कांमदुघां भवन्त्यथो खल्वांहुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्नंयः कामदुघा यद्धांरियोजनीरिति तस्माँद्बह्वीभिः श्रीणीयादक्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानौ तयौः परि्धयं आधान्य्यँदप्रंहृत्य परि्धीञ्जंहुयादन्तरांधानाभ्याम् [33]

घासम्प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधीश्चंहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र यंच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयांमेव ह्यंतर्ह्यंध्वर्यः स्वगाकृतो यदंध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमृक्तम्पुनंर्युनिक्तं ताहगेव तच्छीर्षन्नंधिनिधायं जुहोति शीर्षतो हि स समभंवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहुन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हांरियोजनीर्यथ्संम्भिन्द्यादल्पाः [34]

एनम्प्शवों भुअन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संम्भिन्द्याद्वहवं एनम्प्शवोऽभुंअन्त उपं तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बाधत उभयंं करोति बहवं एवैनंम्प्शवों भुअन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्विमंच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति प्शवो वा उत्तरवेदिः पृशवों हारियोज्नीः पृशुष्वेव पृशून्प्रतिं ष्ठापयन्ति॥ [35]

यथां पिता तस्मांदपुकामंति ताहगेव तद्यदृष्टादंश च॥10॥

ग्रहान् वा अनुं प्रजाः प्रशवः प्र जांयन्त उपारश्वन्तर्यामावंजा शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकंशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्वावंः पश्नाम्भूयिष्ठा यित्ररुपार्श्य हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्वौ त्रीन्जा जनयत्यथावंयो भूयंसीः पिता वा एष यदाँग्रयणः पुत्रः कलशो यदाँग्रयण उपदस्यैत्कलशाँदृह्णीयाद्यथां पिता [36]

पुत्रं ख्यित उपधावंति ताहगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीयाद्यथां पुत्रः पितरं ख्यित उपधावंति ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदांग्रयणो यद्ग्रहों वा कुलशों वोपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदांग्रयणस्थाल्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मांत [37]

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्ध हरन्ति तस्माध्यियं जाताम्परौस्यन्त्यु- त्पुमार्श्सर हरन्ति यत्पुरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति ताहगेव तद्यद्धहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहत्य प्राहं ताहगेव तद्यथ्सादयंति यथा वस्यंस उपनिधायांपुकामंति ताहगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्रा यज्ञंषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वचा तद्दृढम्पुरस्तांदुपयामा यज्ञंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ [38]

भुवन्ति यानि पुनः शरसंति तद्विष्विङ्कश्चतुर्दश च॥11॥

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित परांङिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयित पुनःपुनिरव् ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः परां भवन्ति यानि पुनः [39]

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यन् ग्राम्याः पृशवो ग्रामंमुपावयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदान्ययँदुंपार्शु शर्संति तत् [40]

उपा १ श्वन्तर्यामयोर्यदुचैस्तदितंरेषां ग्रहांणामेतद्वे ग्रहांणां

निदान्य्यँ एवं वेदं निदानंवान्भवित यो वे ग्रहांणाम्मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पृशुभिंमिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्ते वाय्व्यैर्न्य एतद्वे ग्रहांणाम्मिथुनय्यँ एवं वेद् प्र प्रजयां पृशुभिंमिथुनैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभीषहांपिबृत्स विष्वर्ड्डः [41]

व्यार्च्छ्त्स आत्मन्नारमंणं नाविन्दत्स एतानंनुसवनम्पुंरोडाशां स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मादनुसवनम्पुंरोडाशां निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनम्पुंरोडाशांनाम्प्राश्नीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नेन् सोमोऽतिं पवते ब्रह्मवादिनों वदन्ति नर्चा न यज्ञंषा पङ्किरांप्यतेऽथ किं यज्ञस्यं पाङ्कृत्वमितिं धानाः कर्म्भः परिवापः पुरोडाशंः पयस्यां तेनं पङ्किरांप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कृत्वम्॥ [42]

सुवुर्गाय् यद्दांख्यिणानिं समिष्टयुज्र्र्रेष्यंवभृथयुज्र्रेषि स्फोनं प्रजापंतिरेकादुशिनीमिन्द्रः पिन्नया प्रतिं देवा वा इंन्द्रियन्देवा वा अर्दांभ्ये देवा वे प्रवाहंक्य्रजापंतिदेवेभ्यस्स रिंरिचानप्यांडश्येकांदश॥11॥ सुवृर्गायं यज्ञति प्रजास्सौम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यश्चंङ्गृह्णीयात्प्रजां पृश्त्रिचंत्वारिर्शत्॥43॥ सुवृर्गाय् वज्ञंस्य रूपर् समृंखौ॥ हरिंः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

[॥] हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्य राधों राध्यासममुत्र मधुंमतीरा विंशतेत्यष्टात्रि रंशच॥1॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकायं ह्यन्ते यद्दांख्यिणानि द्वाभ्यां गारहंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नींध्रे जुहोत्यन्तिरंख्य एवा क्रंमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयति सौरीभ्यांमृग्भ्यां गार्हंपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोक समारोहयति नयंवत्यर्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्यै दिवं गच्छ सुवंः प्तेति हिरंण्यम् [1]

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गंमयति रूपेणं वो रूपमभ्यैमीत्यांह रूपेण ह्यांसा रूपमभ्यैति यद्धिरंण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भंजत्वित्यांह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा देवानां दिख्यंणा वि भंजति तेनैवैना वि भंजत्येतत्ते अग्रे राधः [2]

ऐति सोमंच्युतमित्यांह् सोमंच्युत् ह्यंस्य राध् ऐति तन्मित्रस्यं पथा नयेत्यांह् शान्त्यां ऋतस्यं पथा प्रेतं चन्द्रदंख्यिणा इत्यांह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवेनां ऋतेन वि भंजित यज्ञस्यं प्था सुंविता नयंन्तीरित्यांह यज्ञस्य होताः पथा यन्ति यद्दख्यिणा ब्राह्मणमुद्य राध्यासम् [3]

ऋषिमार्षेयमित्यांहैष वै ब्राँह्मण ऋषिरार्षेयो यः शृंश्रुवान्तस्मादेवमांह वि सुवः पश्य व्यन्तिरेख्यमित्यांह सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित यतंस्व सद्स्यैरित्यांह मित्रत्वायास्मद्दांत्रा देवत्रा गंच्छत् मधुंमतीः प्र दातारमा विश्वतेत्यांह व्यमिह प्रदातारः स्मौंऽस्मान्मुत्र मधुंमतीरा विश्वतेतिं [4]

वावैतदांह हिरंण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिरंण्युश्योतिरेव पुरस्तांद्धते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या अग्नीधं ददात्यग्निमुंखानेवर्तून्प्रींणाति ब्रह्मणं ददाति प्रसूत्यै होत्रें ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानंमेव यज्ञस्य दिख्वंणाभिः समर्धयति॥ [5]

यजूरंषि यज्ञ एकंचत्वारिरशच॥2॥

स्मिष्ट्यजू १ षिं जुहोति यज्ञस्य सिमंध्ये यद्वै यज्ञस्यं कूरं यद्विलिष्टं यद्त्येति यज्ञात्येति यदितक्रोति यज्ञापिं क्रोति तदेव तैः प्रीणाति नवं जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षड्गिमयाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यजू १षि [6]

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्ग्रीणाति यर्ज युज्ञं गंच्छ युज्ञपंतिं गुच्छेत्यांह युज्ञपंतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गुच्छेत्यांह स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते युज्ञो यंज्ञपते सहसूंक्तवाकः सुवीर् इत्यांह यर्जमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो हं सात्यह्व्यो देवभागम्पंप्रच्छ यथ्मु अयान्बहुयाजिनोऽयीयजो युज्ञे [7]

यज्ञम्प्रत्यंतिष्ठिपा ३ यज्ञपता ३ विति स होवाच यज्ञपताविति सत्याद्वे सृञ्जयाः परां बभूवृरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्यं आसीद्यजंमान्स्यापंराभावायिति देवां गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञम्प्रतिं ष्ठापयति यजंमानस्यापंराभावाय॥ [8]

रख्यारंसि प्रयाजानृतवो वै नंमस्यन्तो द्वादंश च॥३॥

अव्भृथ्यज्ञू १षि जुहोति यदेवार्वाचीन् मेकंहायनादेनेः क्रोति तदेव तैरवं यजतेऽपोऽवभृथमवैत्यपसु वै वर्रणः साख्यादेव वर्रणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञ १ रख्या १ सि जिघा १ सिन्तु साम्ना प्रस्तोतान्ववैति साम् वै रख्योहा रख्यंसामपंहत्यै त्रिर्निधन्मुपैति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो रख्या १ सि [9]

अपं हिन्ति पुरुषःपुरुषो निधनमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रंख्यस्वी रख्यंसामपंहत्या उरु हि राजा वर्रुणश्चकारेत्यांह् प्रतिष्ठित्ये शतं ते राजिन्मिषजः सहस्रमित्यांह भेषजमेवास्मे करोत्यभिष्ठितो वर्रुणस्य पाश इत्यांह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति ब्रहिर्भि जुंहोत्याहुंतीनाम्प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुंहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान् [10]

यज्ञित प्रजा वे ब्रहः प्रजा एव वंरुणपाशान्मुंश्वत्याज्यंभागी यज्ञित यज्ञस्यैव चर्ख्युंषी नान्तरेति वरुणं यज्ञित वरुणपाशादेवेनंम्मुश्चत्यग्नीवरुणौ यज्ञित साख्यादेवेनं वरुणपाशान्मुंश्वत्यपंबर्हिषावन्याजौ यंजित प्रजा वे ब्रहः प्रजा एव वंरुणपाशान्मुंश्चित चृतुरं प्रयाजान् यंजिति द्वावंन्याजौ षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवंः [11]

ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठत्यवंभृथ निचङ्कुणेत्यांह यथोदितमेव वर्रुणमवं यजते समुद्रे ते हृदंयमुफ्स्वंन्तरित्यांह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः सं त्वां विश्वन्त्वोषंधीरुताप् इत्यांहाद्भिरेवैनमोषंधीभिः सम्यश्चं दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्यांह यथायजुरेवैतत्पृशवो वै [12]

प्रव वा गम् इत्यह यथायुज्र्वतत्प्शवा व [12]
सोमो यद्भिन्दूनाम्भुख्वयैत्पशुमान्थ्स्याद्धर्रणस्त्वेनं
गृह्णीयाद्यन्न भुख्वयेदपृशुः स्यान्नेनं वर्रुणो गृह्णीयादुपृस्पृश्यमेव
पंशुमान्भवित नैनं वर्रुणो गृह्णाति प्रतियुतो वर्रुणस्य पाश्
इत्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीख्यमा यन्ति
वर्रुणस्यान्तर्हित्या एधौऽस्येधिषीम्हीत्याह स्मिधैवाग्निं
नमस्यन्तं उपायन्ति तेजोऽसि तेजो मिथे धेहीत्याह तेजे
एवात्मन्धत्ते॥ [13]

वै समंध्ये पुर्मानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिष्शचं॥४॥

स्फोन् वेदिमुद्धंन्ति रथाख्येण वि मिंमीते यूपंम्मिनोति त्रिवृतंमेव वज्र सम्भृत्य भ्रातृं व्याय प्र हंरति स्तृत्ये यदंन्तर्वेदि मिनुयाद्देवलोकम्भि जंयेद्यद्वंहिर्वेदि मनुष्यलोकं वेद्यन्तस्यं संधौ मिनोत्युभयौर्लोकयोर्भिजित्या उपरसम्मिताम्मिनुयात्पितृलोककांमस्य रश्नसंम्मिताम्मनुष्यले चषालंसम्मितामिन्द्रियकांमस्य सर्वांन्थ्समान्प्रंतिष्ठाकांमस्य ये त्रयों मध्यमास्तान्थ्समान्पृशुकांमस्यैतान् वै [14]

अनुं पुशव उपं तिष्ठन्ते पशुमानेव भविति व्यतिषजेदितंरान्यु

यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादिति गर्तमितं तस्यं

मिनुयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ् हसीया समेषा वै गंर्तिमिद्यस्यैविम्मिनोतिं ताजक्प्र मीयते दिख्यणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनुयाथ्सुवर्गकां मस्याथ् हसीया समाक्रमंणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्ये [15] यदेकिस्मिन् यूपे द्वे रंशने पंरिव्ययंति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यन्नैका रश्नां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययंति तस्मान्नैका द्वौ पतीं विन्दते यं कामयेत स्र्यंस्य जायेतेत्यंपान्ते तस्य व्यतिषजेथ्स्र्येवास्यं जायते यं कामयेत पुमानस्य

जायतेऽसुंरा वै देवान्दंख्यिणत उपांनयन्तान्देवा उंपश्येनैवापांनुदन्त तदुंपश्यस्योपशयत्वं यद्दंख्यिणत उंपश्य उंपशये भ्रातृंव्यापनुत्त्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपश्य एवापशुस्तस्य यजंमानः पशुर्यन्न निर्दिशेदार्ति- मार्च्छेद्यजंमानोऽसौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं

जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वेष्टयेत्पुमनिवास्यं [16]

द्विष्याद्यमेव [17]

द्वेष्ट्रि तमंस्मै पृशुं निर्दिशिति यदि न द्विष्यादाखुस्तें पृशुरितिं ब्रूयात्र ग्राम्यान्पृशून् हिनस्ति नार्ण्यान्प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् सौंऽन्नाद्येन् व्यौर्ध्यत् स एतामेंकाद्शिनींमपश्यृत्त व सौंऽन्नाद्यमवांरुन्द्व यद्दश् यूपा भवंन्ति दशौंख्यरा विराडनं विराडिन्दिराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्वे [18]

य एंकाद्शः स्तनं एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेंकाद्शिनी सेश्वरा पुरस्तांत्प्रत्यश्चं यज्ञश् सम्मिदितोर्यत्पांनीवृतिम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तं ब्य्यै सयत्वायं॥ [19]

रेतो यर्जमाने दधाति लोक ऐन्द्र॰ सप्तित्रि॰शच॥5॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् स रिंरिचानोंऽमन्यत् स एतामेंकाद्शिनींमपश्यत्तया वै स आयुंरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त प्रजा इंव खलु वा एष सृंजते यो यजंते स एतर्हि रिरिचान इंव यदेषैकांद्शिनी भवत्यायुरेव तयेन्द्रियं वीर्यं यजंमान आत्मन्धंत्ते प्रैवाग्नेयेनं वापयति मिथुनश् सारस्वत्या करोति रेतः [20] सौम्येनं दधाति प्र जंनयति पौष्णेनं बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयति वैश्वदेवो भंवति वैश्वदेव्यों वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जंनयतीन्द्रियमेवेन्द्रेणावंरुन्द्धे विशंम्मारुतेनौजो बलंमेन्द्राग्नेनं प्रस्वायं सावित्रो निर्वरुणत्वायं वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लंभते मध्यत एवेन्द्रियं यजंमाने दधाति [21]

पुरस्तांदैन्द्रस्यं वैश्वदेवमालंभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्तांद्धते तस्मांत्पुरस्तादन्नंमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते विश्वे मुरुतो विश्वंमेवास्मा अनुं बध्नाति यदिं कामयेत् योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्यं लोके वांरुणमा लभेत वारुणस्यं लोक ऐन्द्रम् [22]

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदिं कामयेत प्रजा मृंह्येयुरितिं पृशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति यदंभिवाहृतोऽपां वांरुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयाद्दख्यणत उदंश्चमा लंभतेऽपवाहृतोऽ-पाम्प्रजानामवंरुणग्राहाय॥ [23] इन्द्रः पित्नया मनुमयाजयत्ताम्पर्यभिकृतामुदंसृज्तया मनुरार्भोद्यत्पर्यभिकृतम्पात्नीवृतमुंथ्सृजित यामेव मनुर्ऋद्धि-मार्भोत्तामेव यजमान ऋभ्रोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः पर्रा भवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोऽनु पर्रा भवति यदाज्येन पात्नीवृत सर्रस्थापयंति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञम्प्रतितिष्ठन्तं यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपर्यां [24]

भवत्यिनिष्टं वृशयार्थं पात्नीवृतेन प्र चंरित तीर्थ एव प्र चंर्त्यथों एतर्ह्येवास्य यामंस्त्वाष्ट्रो भंवित त्वष्टा वै रेतंसः सिक्तस्यं रूपाणि वि कंरोति तमेव वृंषाणम्पत्नीष्विपं सृजिति सौंऽस्मै रूपाणि वि कंरोति॥ [25]

अवं दाधार मित्रेणैव प्रींणाति षद्वं॥७॥

प्रनित् वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्ति यथ्सौम्यो भवंति यथां मृतायांनुस्तरंणीं प्रन्तिं ताहगेव तद्यदंत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवतांभ्यः समदं दध्याद्दस्यणार्धे जुंहोत्येषा वै पितृणां दिख्स्वायांमेव दिशि पितृत्रिरवंदयत उद्गातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वे सौम्यो यदेव साम्नंश्छम्बद्भुवंन्ति तस्यैव स शान्तिरवं [26]

ईख्यन्ते प्वित्रं वै सौम्य आत्मानंमेव पंवयन्ते य आत्मानं न पंरिपश्येदितासुं स्यादिभदिदिं कृत्वावेख्येत तस्मिन् ह्यांत्मानंम्परिपश्यत्यथों आत्मानमेव पंवयते यो गतमनाः स्याथ्सोऽवेख्येत यन्मे मनः परांगतं यद्वां मे अपंरागतम्। राज्ञा सोमेन् तद्वयम्स्मासुं धारयाम्सीति मन प्वात्मन्दांधार [27]

न गृतमंना भवत्यप् वै तृंतीयसवने युज्ञः ऋांमतीजानादनीज घृतस्यं यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवता श्चेव युज्ञं च दाधारोपा १ श्रु यंजित मिथुनत्वायं ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो युज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं के तर्हि युज्ञः क्षं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभंते मित्रेणैव [28]

यज्ञस्य स्विष्ट शमयित वर्रणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छंति यजमानो यथा वे लाङ्गलेनोर्वराम्प्रिभिन्दन्त्येवमृक्सामे यज्ञम्प्र भिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते यज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यंमन्ववास्यिति शान्त्ये यातयामानि वा एतस्य छन्दा स्मि य ईजानश्छन्दंसामेष रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते छन्दा स्येव पुन्रा प्रीणात्ययांतयामत्वायाथो

छन्दं:स्वेव रसंं दधाति॥ [29]

उक्थ्यें देवा अमुष्मिं ह्याँक एकान्नचंत्वारि ५ शर्च॥ ८॥

देवा वा इंन्द्रियं वीर्यं १ व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत् तदंतिग्राह्यां अभवन्तदंतिग्राह्यांणामितग्राह्यत्वय्यंदंतिग्राह्यां गृह्यन्तं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धंत्ते तेजं आग्नेयेनेन्द्रियमैन्द्रेणं ब्रह्मवर्चस॰ सौर्येणांपस्तम्भंनं वा एतद्यज्ञस्य यदंतिग्राह्यांश्चके पृष्ठानि यत्पृष्ठ्ये न गृंह्वीयात्प्राश्चं युज्ञम्पृष्ठानि स॰ शृंणीयुर्यदुक्थ्यें [30]

गृह्णीयात्प्रत्यश्चं यज्ञमंतिग्राह्याः स॰ शृंणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीत्व्यां यज्ञस्यं सवीर्यत्वायं प्रजापंतिर्देविभ्यों यज्ञान्व्यादिशत्स प्रियास्त्नरूप् न्यंधत्त तदंतिग्राह्यां अभवन्वितंनुस्तस्यं यज्ञ इत्यांहुर्यस्यांतिग्राह्यां न गृह्यन्त् इत्यप्यंग्निष्टोमे ग्रंहीत्व्यां यज्ञस्यं सतनुत्वायं देवता वै सर्वाः सृदशीरास्नता न व्यावृतःमगच्छन्ते देवाः [31]

पुत पुतान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णताश्रेयम्ग्निरैन्द्रिमिन्द्रः सौर्यः सूर्यस्ततो वै तेंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छन् यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्तें व्यावृतंमेव पाप्मना भातृंव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिंष्मन्तः समावद्वीर्याः कार्या इत्यांहुराग्नेयेनास्मिल्लांके ज्योतिंर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिंख्य इन्द्रवायू हि स्युजौं सौर्येणामुष्मिंल्लांके [32]

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भेवन्ति समावंद्वीर्यानेनान्कुरुत पृतान् वै ग्रहाँन्बम्बाविश्ववंयसाववित्ताम् ताभ्यांमिमे लोकाः पराँश्वश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्ते प्रास्मां इमे लोकाः पराँश्वश्चार्वाश्चश्च भान्ति॥ [33]

दुभ्रोत्यनंभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नवि ५ शतिश्चं॥ १॥

देवा वै यद्यज्ञेऽर्कुर्वत् तदस्रीरा अकुर्वत् ते देवा अद्यान्ये छन्दार्शस् सर्वनानि समम्स्थापयन्ततो देवा अभवन्यरास्रीरा यस्यैवं विदुषोऽदान्यो गृह्यते भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृं व्यो भवति यद्वे देवा अस्रानदान्येना-दंभुवन्तददान्यस्यादान्यत्वय्यं एवं वेदं द्भोत्येव भ्रातृं व्यं नेन्म्भ्रातृं व्यो दभ्रोति [34]

पुषा वै प्रजापंतेरतिमोख्यिणी नामं तुनूर्यददाँभ्य

उपनिद्धस्य गृह्णात्यितिमुक्त्या अति पाप्मान्म्भ्रातृं व्यम्मुच्यते य एवं वेद् घ्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्ति सोमें हृन्यमाने यज्ञो हंन्यते यज्ञे यजंमानो ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं तद्यज्ञे यजंमानः कुरुते येन जीवंन्थ्मुव्रं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनंभिषुतस्य गृह्णाति जीवंन्तमेवेन सम्वर्गं लोकं गंमयित वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सक्ष्यापयंन्त्य श्रूनिपं सृजित यज्ञस्य संतंत्ये॥ [35]

दि्क्ष्वंनिति विरश्तिश्चं॥10॥

देवा वै प्रबाहुग्ग्रहांनगृह्णत् स एतम्प्रजापंतिर्ध्शुमंपश्यत्तमंगृ
तेन् वै स आँभ्रोंद्यस्यैवं विदुषोऽध्शुर्गृह्यतं ऋभोत्येव
सकृदंभिषतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनाभ्रोंन्मनंसा गृह्णाति
मनं इव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेराप्त्या औदंम्बरेण गृह्णात्यूर्ग्वा
उदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्द्धे चतुंःस्रक्ति भवति दिख्यु [36]
एव प्रतिं तिष्ठति यो वा अध्शोरायतंनं वेदायतंनवान्भवति
वामदेव्यमिति साम् तद्वा अस्यायतंनम्मनंसा गायंमानो
गृह्णात्यायतंनवानेव भवति यदंष्वर्यर्ध्शुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां
नर्ध्यताध्वर्यवे च यजंमानाय च यद्धयेदुभाभ्यांमृध्येतानंवानं

गृह्णाति सैवास्यर्ष्ट्रिर्हरंण्यम्भि व्यंनित्यमृतं वै हिरंण्यमायुंः प्राण आयुंषेवामृतंम्भि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ [37]

लोको विदुर्पः पोडुशी गृह्यते यदुक्थ्ये धार्म कल्पयन्ति सप्तर्पत्वारि शच।।11।

प्रजापंतिर्देवेभ्यों यज्ञान्व्यादिशत्म रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञाना १ षोडश्घेन्द्रियं वीर्यमात्मानम्भि समंक्खिदत् तथ्योडश्यंभवन्न व षोडशी नामं यज्ञौऽस्ति यद्वाव षोडशः स्तोत्र १ षोडशः शस्त्रं तेनं षोडशी तथ्योडशिनंः षोडशित्वय्यथ्योडशी गृह्यतं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्यंत्ते देवेभ्यो व सुंवर्गो लोकः [38]

न प्राभंवत्त एतः षोंडशिनंमपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभंवद्यथ्योंडशी गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वै देवानांमानुजावर आंसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतः षोंडशिन्म्प्रायंच्छत्तमंगृह्णीत् ततो वै सोऽग्रं देवतांनाम्पर्येद्यस्यैवं विदुषः षोडशी गृह्यते [39]

अग्रमेव संमानानाम्पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो

वै षोंड्शी वर्ज्यः प्रातःसवनः स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति सवंनसवनेऽभि गृह्णाति सवंनाथ्सवनादेवेनम्प्र जंनयति तृतीयसवने पृशुकांमस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोंड्शी पृश्वंस्तृतीयसवनवंज्ञंणेवास्में तृतीयसवनात्पृशूनवं रुन्द्वे नोक्थ्ये गृह्णीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्ये [40]

गृह्णीयात्प्रजाम्पशूनंस्य निर्देहेदतिरात्रे पृशुकांमस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोंडुशी वज्रेंणैवास्में पृशूनंवरुध्य रात्रियोपरिष्टाच्छमयत्यप्यंग्निष्टोमे राजन्यंस्य गृह्णीयाद्यावृत्कांम् हि राजन्यों यजंते साह एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्यां इन्द्धे निर्वा दहत्येकविश्श स्तोत्रम्भंवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत् इन्द्रंस्य प्रियं धामं [41]

उपाँग्नोति कनीया स्मि वे देवेषु छन्दा स्याम् अयाया स्यम् रे ते देवाः कनीयमा छन्दंमा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यंश स्मन्ततो वे तेऽसुराणां लोकमंवृञ्जत् यत्कनीयमा छन्दंमा ज्यायश्छन्दोऽभि विशस्मिति भ्रातृंव्यस्यैव तल्लोकं वृंद्शे षड्खराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतवं ऋत्नेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति [42] चतुंष्पद एव प्रशूनवं रुन्द्वे द्वे उत्तरे द्विपदं एवावं रुन्द्वेऽनुष्टुर्भम्भि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मांत्प्राणानां वागुंत्तमा संमयाविष्विते सूर्ये षोडिशिनः स्तोत्रमुपाकंरोत्येतस्मिनं लोक इन्द्रों वृत्रमहन्थ्साख्यादेव वज्रम्भ्रातृंब्याय प्रहंरत्यरुणिपशुंगोऽश्वो दिख्यंणैतद्वै वज्रंस्य रूप॰ समृंद्वै॥ [43]

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः।

Wrtt: ง:เรางุ่ptoon out Prosno

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.io \ | \ http://github.io \ | \ http://github.io \ | \ http:/$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/